

Naš tednik

Koroška Slovenija

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Vsi za enotnost:

Volimo
Krščansko
demokratsko stranko

5. leto / številka 8

V Celovcu, dne 19. februarja 1953

Cena 1 šilling

Naš prispevek k novi Evropi:

Koroška Slovenija - zibelka slov. kulturnosti

Trije neuki, nedolžni otročiči so pred desetletji preobrazili Portugalsko. Česar ni zmogla državniška spretnost in učena modrost, to so dosegli trije otročiči z breznežno ljubeznijo svojih vernih dušic - svojo domovino so oprostili brezvernih spon liberalizma in marksizma. Kot že v nečetih primerih, je Previdnost izbrala mali in nezatni svet in ob brezprimerni veri trah otrok ustvarila čudež sredi evropske celine: državo v kulturnem in gospodarskem procvitu, ukoreninjenem v živem, dejavnem krščanstvu vsega ljudstva, srečno do novino zadovoljnega ljudstva sredi vseplošnega razkroja.

Izza Fatime leta 1917 sveti nad razkrajajočo se Evropo luč preroške Materine obljube: Rusija se bo spreobrnila! Spreobrnila po molitvi! Prošnja sivolasega ruskega modrijana - katoličana Vladimirja Solovjeva, naj bi apostol-prvak tretjič utelesil živo krščanstvo Kristusove Cerkve v slovanških narodih in tako rešil umirajočo evropsko celino grozečega pogina - prošnja, izgovorjena pred dobrim petdesetletjem sredi Moskve - je s fatimsko obljubo našla svoje največičastnejše dopolnilo.

Izza Solovjevih let in fatimske obljube hiti molitev nešetih k nebu in prosi usmiljenja. Izza štiridesetih let do naših dni molijo k Očetu vsega stvarstva z žrtvijo in trpljenjem predvsem slovanska ljudstva. Škofje, duhovniki in verniki romajo preganjani po zlohotnih, brezbožnih režimih v zapore in na morišča, tisoči in stotisoči vernikov izgublajo za svojo zvestobo veri in Cerkvi svobodo. Milijoni so obsojeni v molku in bridko trpljenje zapostavljanja in prezira po brezbožnih režimih. Ali ni to neizmerno trpljenje sto milijonske množice sredi Evrope in ob robu Evrope najpretrajnejša notranja povezanost z Bogom in Stvarnikom? Ali ni to dolgo in bridko trpljenje najdejavnjše molitev k Bogu, naj reši Evropo, ki je bila nekoč središče živga krščanstva, pogina in propasti? Ali ni ta nepretregana žrtev posebno slovanskih ljudstev veličastno pritrnilo fatimski obljubi? V najtežjih žrtvah, v molku in samoti zorijo v Evropi slovanska ljudstva za svojo veliko evrop. poslanstvo, v trpljenju in molitvi se pripravljajo na trenutek, ko bodo z živim krščanstvom vrnili kulturno umirajočim germanskim in romanskim narodom pred tisočletjem davnim njihovim prednikom izkazano dobroto posrdovanja Kristusovega nauka.

Tudi koroška Slovenija je včlenjena v veliki proces sredi bolesti in bridkosti se porajajočega novega kontinenta. Številnim rodoljubom in domoljubom naše domovine se danes nudi edinstven dokaz, da je ta kos domovine med Karavankami in jezeri, med Savinjo in Svinjo bolj kot kedaj živ člen slovenskega in slovanskega kulturnega življenja.

Koroška Slovenija je bila že nekoč zibelka slovenske kulturnosti. Tod je deloval in pridigal prvi slovenski škof velikega koncepta, Anton Martin Slomšek. Tod je izšlo prvo zbrano pravilo slovenskega pismenega jezika, Janežičeva slovnica. Tod je prenavljala usmerjala in vodila slovensko kulturno življenje matica slovenske kulture - družba sv. Mohorja. Knežji kamen nekdanjih slovenskih vojvod je ostal zaseden do zadnjega stoletja, že veliki Prešeren, Cankar in Župančič so mu zapeli svojo pesem.

Koroška Slovenija ostaja zibelka slovenske kulturnosti v današnji dan. Kolikšen kulturni čudež se je dogodil na teh tleh v zadnjih mesecih! Zaverovali smo mi mali in nezatni v to, da lahko prisedemo k mizi z nazorno zapeljanimi brati in bomo spet ena družina. Verjeli smo spričo ničlega njihovega števila v možnost iskrenega sporazuma. spričo silne narodne tradicije v širokogrudnost njihovih namer. Danes se zliva od njihove strani na nas blato klevetanja najostrejših očitkov in najzlobnejših obrekovanj. Verovati moramo danes v to: tudi takega nizkotnega dejanja je zmožna slovenska duša! Ker smo hoteli stvariti, iskren sporazum in odklonili kratkovidno politično igrakanje, smo danes v njihovih očeh špijoni, izdajalci, samozvanci. Trpko, a potrebno je tudi to naše zorenje, ker nas enoumno vodi v spoznanje, da je tudi koroška Slovenija živ člen slovenske, slovanske in evropske kulturnosti, to je borbe in napora za novi, lepši obraz naše male in velike domovine.

Ob tem spoznanju se mi koroški Slovenci zavestno uvrščamo na Kristusovo stran, k Materi iz Fatime, v milijonske vrste danes še trpečih in v žrtvah zorečih slovanskih ljudstev, v tabor nove, krščanske Evrope, ki bo po nas Slovanih zaživela v tretjič iz Kristusove ljubezni in pravice.

Predstoječe volitve so samo prehodna preizkušnja naše zvestobe, program te zvestobe bomo izvajali po volitvah s še bolj strnjeno voljo in s še večjo požrtvovalnostjo.

V izbiri med Kristom in Antikristom voli koroška Slovenija strnjeno in odločno Krista in dokazuje s tem svojo najožjo povezanost s predniki minulih stoletij.

Koroška Slovenija, nekoč zibelka slovenske kulturnosti, postaja tako vnovič zibelka resnično slovenskega življenja in hotenja! Tako vršimo svoje južnoslovansko in slovansko, svoje evropsko poslanstvo!

Globašani izpod Pere nam kličejo:

Matjaževa vojska se zbira!

Minulo soboto in nedeljo so zborovali rojaki ožjega okoliša sivolasega kralja Matjaža v skalnati Peci - Stebjani in Globašani. V gostilni pri Ilgovcu je bilo zbranih okrog 60 gospodarjev, v šteklovi gostilni v Globasnici pa ves naš narodno-zavedni moški svet. Čutilo se je na zborovalcih, da vedo, da s svojima shodoma zaključujejo javna predvolilna zborovanja Krščanske demokratske stranke. Zborovanji sta izzveneli v veličasten poziv vsej naši domovini od Šmohorja do Pliberka, naj ob volitvah ljubosumno varuje svoje krščansko in slovensko dostojanstvo.

Govornik KDS je svoja izvajanja iznašal iz lepega strankinega naslova:

„Naš narod je krščanski in v demokratski državi, v kateri odločuje o svoji usodi narod sam, je zato njegov glas božji glas. Dne 22. februarja bo izpovedal jasno in enoumno pred vso javnostjo, da odločno odklanja vsakršno vnašanje socialistično-komunističnih in nemšobliberalnih vplivov v svojo narodno družino. Naše ljudstvo ne bo nikdar pri pustilo, da bi brezvestni in neznačajni zvoditelji narodno voljo potvarjali in poniževali v sredstvo temnih satanskih sil. Zlorabljen narodna volja bi morala izzveneti v potoke krvi in suženjstva.“

Ne navadno živahni sledeči razgovor je jasno oblikoval notranje-narodne naše nujnosti:

Delovanje prosvetnih društev in Prosvetne zveze mora spet postati načelno katoliško. Katoliški idealizem edini je osnova vsakršnega kulturno-obrambnega dela.

Naše gospodarske in zadružne ustanove ne smejo zapadati v breznačelnost, marveč morajo vse svoje strokovno delo usidirati v idejnost živga krščanstva, kakršnega izpoveduje narod v vsem svojem žitju in bitju.

To bo prva programna točka našega novega političnega predstavništva, ki mu bo ljudstvo ob volitvah dalo svojo zaupnico.

Naš odnos do naroda-soseda je istotako narekovan iz naših krščanskih načel:

Tudi v slovenskem narodu se razodeva božja stvariteljska sila. Narodna zvestoba je enakopravna državljanski zvestobi. Kdor jo krši ali ovira, je sovražnik našega naroda. Kdor jo potrjuje in podpira, je naš prijatelj.

Neomajna v zvestobi Bogu, narodu in domu bo koroška Slovenija to svojo politično voljo 22. februarja potrdila in voli a svojo

Krščansko demokratsko stranko

KRATKE VESTI

Avstrijska vlada je dobila od švicarske bančne skupine kredit v znesku 36 milijonov švicarskih frankov (= 215 milijonov šilingov) po 4 pol odst., plačljivo v 10 obrokih od 1. julija 1954 dalje. S tem posojilom bodo uredili telefonske naprave.

Zvezna vlada je izdelala načrt o gradnji avto-cest z Dunaja v Salzburg. Cesta naj bi bila gotova v petih letih, skupni stroški bi znašali dve milijardi šilingov, zaposlenih pa bi bilo 77.000 delavcev.

Predpisi za osebni promet med Avstrijo in Nemčijo so znatno olajšani, ker izdajajo nemški obmejni uradniki Avstrijcem z veljavnim potnim listom na meji brezplačni vizum.

Predsednik Eisenhower je odbil prošnjo atomskih vohunov, zakoncev Rosenberg, za pomilostitev. Verjetno bosta zakonca Rosenberg usmrčena v nekaj tednih.

Na Poljskem je s posebnim zakonom odredila vlada, da mora v bodoče vsako imenovanje škofa odobriti osrednja vlada in

vsako imenovanje župnikov pokrajinske vlade. Vsi cerkveni dostojanstveniki pa morajo izreči pred ministrom za verske zadeve udanostno izjavo.

Zaradi pomanjkanja živil in zaradi strogih predpisov v oddaji kmetijskih pridelkov ter zaradi prisilnega vstopa kmetov v vaške kolhoze oziroma zadruge, beži vsak dan večje število tudi kmečkega prebivalstva iz Vzhodne Nemčije.

Vzhodna Anglija in Holandska sta spet v veliki nevarnosti, da večje dele obrežnega ozemlja preplavijo morski valovi, ki grozijo predreti obrežne branike in nasipe.

Potres, kakor ga še ne poznajo v zgodovini Perzije, je popolnoma uničil 300 km od glavnega mesta kraj Torrud. Pod razvalinami hiš je okrog 1.500 mrtvih prebivalcev tega kraja.

V predmestju glavnega japonskega mesta, v Tokio, je bilo v neki tovarni pri eksploziji ubitih 23 oseb, 45 težje ranjenih in 145 hiš v bližini tovarne je bilo močno poškodovanih.

Komunistični „Vestnik“ Vas poziva na odločitev:

**Ali STEINACHER ali WEDENIG
Mi Slovenci pa Vam kličemo: Ne STEINACHER in ne WEDENIG**

Mi Slovenci volimo brez izjeme Krščansko demokratsko stranko!

Politični teden

Po svetu . . . . . in pri nas v Avstriji

Iz Evrope sta se vrnila v Ameriko s svojega desetdnevnega potovanja ameriški zunanji minister John Foster Dulles in posebni pooblaščenec ameriške vlade za vzajemno pomoč Harold Stassen. Takoj po svojem povratku sta poročala predsedniku Eisenhowerju in pa ameriškemu senatu. Verjetno sta vsaj do gotove mere izdelala tudi predloge o pogojih nadaljne pomoči, četudi ni o tem mogoče zvedeti kaj natančnega. Predvsem sta v svojih izjavah poudarjala oba ameriška politika, da morajo pri evropski obnovi in pri organizaciji evropske obrambe sodelovati predvsem evropski narodi sami. Amerika jim svoje pomoči ne bo vsilila. Ako bi evropski narodi ne hoteli v doglednem času sprejeti zakonov o evropski armadi, bi morala Amerika spremeniti svojo politiko v Evropi. To pa se pravi z drugimi besedami: Amerika je pripravljena pomagati še naprej v isti ali pa še v povečani meri kakor doslej, vendar pa samo pod pogojem, da tudi evropski narodi sami nekaj zrtujejo. Da bi Amerikanci dajali pomoč kar tjavdan, tisti časi so minili.

O evropski zvezi

Ko je bila v maju leta 1952 v osnutku sprejeta pogodba o evropski obrambni zvezi, so na splošno računali, da bodo evropski parlamenti odobrili to pogodbo v pol leta. Vendar pa je minilo že devet mesecev in bliža se mesec april, ko bo v Parizu zasedanje zunanjih ministrov držav Atlantske zveze. V Parizu bi naj takrat izdelali tudi nadaljni program o oborožitvi držav Atlantske zveze. Pri tem pa so države Atlantske zveze odvisne v veliki meri od ameriške pomoči. Te pomoči pa ameriški kongres ne bo dal, ako do takrat ne bodo sprejeli evropski parlamenti zakona o evropski obrambni zvezi. Da bi dosegla sprejem te pogodbe v francoskem parlamentu, je francoska vlada predlagala nekatere spremembe v tej pogodbi. Je pa seveda vprašanje, če bodo Amerikanci na te spremembe pristali.

Vsa ta vprašanja in še druga, ki ovirajo enoten nastop evropskih narodov, bodo reševali na sestankih številnih evropskih politikov, ki bodo potovali prihodnje mesece v Ameriko. Svoj obisk so tam že napovedali Francozi in tudi italijanski ministrski predsednik odpotuje v Ameriko sredi meseca marca. Ta se bo gotovo razgovarjal tudi o ureditvi tržaškega vprašanja in o ureditvi razmer z Jugoslavijo. Amerikanci bodo vsekar želeli čimprej doseči prijateljsko razmerje med Italijo in Jugoslavijo.

Carinske meje — padajo

Dober znak prijateljstva in skupnega dela evropskih narodov je začetek poslovanja evropske montanske zveze. Dne 10. februarja ni bilo več carinskih mej za premost in železo med deželami montanske zveze, kar bo gotovo zelo mnogo doprineslo do poenotenja evropskega trga in do odprave ovir trgovske izmenjave blaga med evropskimi državami. Res da je to šele začetek, toda nadaljevanje e že lažje.

Sporazum — in spor

Do pomirjenja v severni Afriki je gotovo prispevala pogodba med britansko in egiptovsko vlado zaradi ureditve vprašanja Sudana. To notranje-afriško deželo so upravljali po pogodbi iz leta 1899 Angleži. Egipčani so zahtevali združitvev Sudana, ki ima 8 milijonov prebivalcev, z Egiptom. Po novi pogodbi bodo v Sudanu v kratkem svobodne volitve, po treh letih delne samouprave pa naj bi Sudanci sami odločili o svoji državni usodi.

Vsled protijudovskih procesov v Sovjetski zvezi in v državah, ki so odvisne od nje, je prišlo najprej do demonstracij proti Sovjetski zvezi v Izraelu. Končno je dne 9. februarja eksplodirala bomba v sovjetskem poslaništvu v Tel Avivu (glavno mesto Izraela). Zato je sovjetsko zunanje ministrstvo sporočilo izraelskemu poslaništvu v Moskvi, da prekinja Sovjetska zveza diplomatske zveze z Izraelom.

Predno preidemo na notranjo avstrijsko politiko, moramo omeniti, da so bila pogajanja za sklenitev avstrijske državne pogodbe v Londonu prekinjena po breuspešni 260. seji. Na tej seji je sovjetski zastopnik Gromiko trdovratno zahteval, da morajo najprej zapadni zavezniki umakniti svoj predlog o skrajšani avstrijski državni pogodbi. Šele ko bodo to storili, je mogoče nadaljevati s pogajanja in to na podlagi prvotnega osnutka o avstrijski državni pogodbi.

Vsaj za nekaj tednov so sedaj pogajanja odložena in medtem bodo zapadni zavezniki sklepali, ali naj ugodijo zahtevi Sovjetske zveze.

Za ta pogajanja v Londonu pa se danes že skoraj nikdo več ne zmeni dosti. Saj se ta pogajanja vlečejo brez konca in tudi nikdo na konec ne veruje. Razen tega pa imajo Avstrijci doma volitve pred durmi, ki jih bolj zanimajo, kakor pa avstrijska državna pogodba. Saj tam ne morejo sami odločati, medtem ko morejo, in to še odločilno, vplivati na izid volitev. Predvolilna doba je za letošnje volitve vse do zadnjega tedna potekala, še razmeroma mirno in moramo reči, tudi še dosti stvarno. Obe največji stranki sta se sicer napadali na svojih volilnih shodih in tudi v časopisju, vendar pa še v dosti dostojni obliki. Preveč surovih osebnih napadov ni bilo.

Rente, rente . . .

Kakor je bilo že takoj v začetku volilne dobe predvideti, je bil ves volilni boj tokrat izredno enostranski. Gibal se je samo okrog dokazovanja o rentah, o brezposelnosti in zaposlitvi, o stalnosti šilinga in o njegovi plačilni vrednosti.

Kdor je ta boj pazljivo zasledoval, ta je moral končno le priti do prepričanja, pa tudi če je prista socialistične stranke, da le ni take nevarnosti za rente. Moral je priti do prepričanja, da so rente končno le posledica vplačevanja in zbiranja denarja skozi dolgo vrsto let vsakega zavarovanca. Ta pa teh prispevkov ne plačuje socialistični stranki, ampak državnim zavarovalnim zavodom in od teh državnih zavarovalnih zavodov mora nato tudi dobiti, ko za delo obneme, izplačevanje me ečne rente. To rento mu garantira država, ne kaka stranka in tudi ne socialistična stranka. O tem so gotovo prepričani tudi oni socialistični govorniki sami, ki so po shodih govorili o nevarnosti za rente.

Nedostojen volilni boj

Ko smo preje rekli, da je bil volilni boj med obema velikima strankama še na dosti dostojni višini, pa ne moremo tega trditi za nekatere manjše skupine. Navedeni smo že, da komunistična stranka ne pozna nobenega ozira ne na levo ne na desno in da se pri propagandi tudi ne ustavi ne pred družino ne pred osebno častjo in dobrim imenom svojega idejnega nasprotnika. Ko se je naša koroška demokratična fronta spr-

Ob svečanem zaključku kuharskega tečaja v Dobri vesi

Zadnjih pet tednov je bil kot prireditel Kmečke gospodarske zveze v Narodnem domu v Dobri vesi kuharski tečaj. Tečaj sta vodili Marta in Micka, gospodična Milka pa je imela vrhovno vodstvo in je pripravila tudi zaključno prireditev na pustno nedeljo.

Že leta sem dvorana Prosvetnega doma ni bila tako do zadnjega kotička zasedena kakor tokrat. Možje in žene in mladina so napolnili prostorno dvorano.

Tečajnice so v ljubkih nošah prišle na oder in tam s svojim petjem, rajanjem in raznimi prizori zabavale številno občinstvo. Kakor vse druge Milkine prireditve, je bila tudi ta prvovrstno pripravljena. Občinstvo je posamezne prizore nagradilo z burnim aplavzom.

Na prireditvi so prvič nastopili tudi gos-

la s kominformsko komunistično stranko, je bil mogoče kdo prepričan, da bo privzela s tem vsaj nekaj zapadne olike. Toda ne, v besedah se je sprla s kominformom, v dejanjih pa je ostala vsaj taka ali pa še slabša. Že celo leto se je pripravljala Demokratična fronta na volitve s takimi načini in s takimi sredstvi osebnega napajanja, kakor jih Slovenci niti v času najhujših političnih bojev niso poznali. Zlasti pa so bili taki načini političnega boja neznan na Koroškem. Zato pa ni čudno, da so vsi pošteni Slovenci obrnili hrbet Demokratični fronti in tudi nočejo upoštevati navodila, naj bi volili pri volitvah dne 22. februarja nemško socialistično stranko. Saj ta ni imela vseh osem let po vojni za Slovence na Koroškem nobene dobre besede, še manj pa dobrih dejanj. Le včasih kakšno puhlo obljubo.

Kaj je socialistična stranka?

Tudi ni res, da bi socialistična stranka dosegla boljše odnose med Avstrijo in Jugoslavijo. Tako je narekovala mednarodna smer zunanje politike in socialistična stranka je kot vladna stranka v Avstriji bila prisiljena, da dela na izboljšanju med obema sosednjima državama. Ni to prav nikak privilegij in nobena zasluga socialistične stranke in ne bo tudi ne za naprej. Zakaj pa že preje ni tega napravila, zakaj so bile zastrupljene razmere toliko let? Še enkrat poudarimo, izboljšanje razmer med obema sosednjima državama ni zasluga socialistične stranke in ne bo tudi ne za naprej. Zakaj razmere bodo take, kakor bodo to narekovali zunanje-politični dogodki.

Ker torej socialistična stranka:

Ne odloča o tem in ne bo odločala o tem, ali bo kdo dobil rento in če bo obdržal rento, saj to je naloga države.

Ne odloča in ne bo odločala o tem, kakšni bodo odnosi med obema sosednjima norodoma in državama, o tem odločajo zunanje-politični vidiki svetovne politike.

Socialistična stranka je proti našim krščanskim načelom, kar dokazujejo izjave vodilnih politikov socialistične stranke in pisanje vodilnih časopisov socialistične stranke.

Socialistična stranka je bila in je proti našim narodnostnim zahtevam. Na obljube in lepe besede nič ne damo. Dejstva pa kažejo, da je še celo v predvolilnem času proti določilom obstoječe odredbe — torej protizakonito — zmanjšal sam deželni glavar in predsednik socialistične stranke na šolah v Velikovu pouk slovenščine od treh ur tedensko na eno uro tedensko. Danes je storil to v Velikovu, jutri bo kaj takega storil v Železni Kavli, nato v St. Jakobu in na šolah v Zilji, končno pa še v Bilčovu, v Seiah in v Globasnici. Zato socialistični stranki ne zaupamo in za njo ne bomo glasovali.

GLASOVALI BOMO ZA NASO PRAVO SLOVENSKO IN KRŠČANSKO LISTO, TO JE LISTA

Krščanske demokratske stranke.

in če človek vidi njene kulturne prireditve, mora pač ugotoviti, da je vsaka prireditev nekaj posebnega in vsaka prireditev prinaša nekaj novega.

Ni čuda, da koroški Slovenci vseh treh dolin poznajo Milkino delo, da so njej za njeno delo hvaležni in tudi poslušajo njene nasvete in navodila.

Narod, ki zmore take idealiste iz svoje srede, je zdrav in bo živel in delal, kakor dela naša Milka.

V gostilni pri Maleju pa je bila ves dan odprta razstava, ki nam je pokazala dobrote, ki jih je zmogla v zadnjih dneh in večerih kuhinja tečaja. Posebno pozornost so dekleta posvetila zlasti tudi konzerviranju mesa. Že v opoldanskih urah je bila večina razstavljenih predmetov razprodana.

Veslimo se lepega uspeha in čestitamo vsem, ki so pomagali k temu uspehu. Posebna zahvala gre tudi Kmečki gospodarski zvezi, ki je tako lepo uspeli tečaj priredila.

Preroški glas velikih slovenskih moč

ZUPNIK MATEVŽ RAZUN:

„Materializem je vzrok narodne in verske propasti“ (v svojem govoru na slavnostnem govoru slovenskih bogoslovcev v Celovcu l. 1908.)

Ob isti priliki je slovesno izjavil dr. Janez Evangelist Krek „Materialistično mišljenje se širi povsod in s tem izgubi materin jezik svoj pomen. Pravijo: Saj (materinski jezik) ni nič drugega kakor občevalno sredstvo.“

Materializem ne vidi v domu ničesar npravnega, v ljubezni do doma in v pojmu domovine ne vidi nobenega npravnega faktorja. Kjer je dobro, tam si doma. Ves svet je tvoj dom in kjer dobiš miren kot in polno skledo, tam si doma.

Ravno tako materializem trdi, da ni nikakega verstva niti večnosti, da je že samo ta čas, ta doba življenja odločilna in, kar tu uijem in si privoščim, to bom imel — s smrtjo se vse konča.

Ta naziranja segajo tudi že med ljudstvo in, ker gine idealno mišljenje sploh, gine tudi ljubezen do doma.

S spojitvijo DF z SPU se je izkazala stara resnica in izkušnja:

Kdor prelomi zvestobo Bogu in veri krščanski, ta prelomi zvestobo prej ali slej tudi narodu.

Kajti nedeljiva in nerazdružljiva je enota BOG — NAROD — DOM

VERA IN ZNANOST POSPEŠUJETA SVETOVNI MIR

Predsednik urada Ameriške radijske službe, David Sarnoff, je izjavil, da lahko vera in znanost v skupnem delu, kot dve najmočnejši sili omike pospešujeta svetovni mir in brat tvo med narodi. Vera „zmanjšuje zlo zavisti, pohlepa in nestrpnosti“, znanost pa lahko „zmanjšuje fizične težave človeštva, napravi zemljo bolj plodno, ustvari obilje namesto pomanjkanja, odpravi ovire neznanja in nerazumevanja ter lahko vsakemu olepša življenje.“

VOLITVE V JUGOSLAVIJI

Ker je bila pred kratkim uveljavljena v Jugoslaviji nova ustava, bo sedanji parlament v kratkem razpuščen, sprejel bo samo še nov zakon o volitvah. Te bodo 23. maja in sicer v novo zvezno skupščino in v republiške skupščine. Volitve v svet proizvajalcev pa bodo od 24. do 31. maja.

V zvezno skupščino bodo poslane posamezne republike poslancev: Srbija 116, Hrvatska 66, Slovenija 24, Bo na in Hercegovina 48, Makedonija 21 in Črna gora 7. Razen tega bodo še republiške ljudske skupščine poslane v zvezno skupščino vsaka po 10 poslancev, Vojvodina 6 in Kosmet 4 poslance. Ti bodo predstavljali v zvezni skupščini Svet narodov. Zvezni svet bo štel torej 352 poslancev. Svet proizvajalcev bo imel 214 poslancev.

Prvi sad prijateljstva med demokratično fronto in socialistično stranko:

Predsednik socialistične stranke, deželni glavar Wedenig, je izdal za ljudsko štetje odlok, po katerem so Slovenci postali Vindišarji.

To je bilo že takoj ob začetku prijateljstva. Kakšne sadove bo rodilo prijateljstvo po volitvah, ko se ne bo več treba ozirati na volivce.

Zato: Socialistični stranki nobenega slovenskega glasu!

Laž rodi laž!

V komunističnem „Vestniku“ smo do sedaj vedno zopet brali, kako škof in ordinariat komandirata Krščansko demokrasko stranko in Narodni svet. Brali smo namigavanja, kdo daje denar, ker si pač gospodje tovariši okoli „Vestnika“ ne morejo predstavljati, da je mogoče organizacijo in list vzdrževati tudi s svojim delom in z narodnim idealizmom. V zadnji številki pa so tovariši pogruntali, da mi komandiramo škofa in ordinariat. Nam laikom seve take zadeve okoli ordinariata niso tako dobro znane. Tovariši okoli „Vestnika“ pa so bili dve ali celo štiri leta v bogoslovju in bodo že dobro vedeli, kako si danes komandiran in jutri že komandiraš. To prepuštimo njim.

Mi pa samo ugotovimo eno: Narod je govoril že minuli teden. Dr. Franci Zwitter je pač zamislil drugače kakor je prišlo. Računal je, da bo zbor duhovnikov Cirilmetodijskega društva iz Slovenije omamili koroške Slovence in jih pripeljal v naročje socialistične stranke, ki je že minulo poletje ugotovila, da bo požrla Demokratično fronto. Vodstvo fronte je sicer zajadrilo v socialistično stranko, kakor je pač bilo od drugod naročeno, volivci pa so dejali, sedaj pa ne moremo in tudi nočemo slediti vodstvu, ki je danes za Stalina, jutri proti Stalinu, danes proti Wedenigu kot fašistu in reakcionarju, jutri pa za Wedeniga-naprednjaka. Taki skoki so možni samo v pisarni v Gasometergasse, niso pa doma v glavah razsodnih kmetov in delavcev.

Bil je res edinstven pojav, da je prišlo iz komunistične države na politično pevsko turnejo 21 slovenskih duhovnikov, da nam Slovencem odprejo oči. Tem nepoučenim duhovnikom pa so koroški Slovenci res odprli oči tako, kakor bi jih jim moral odpreti predsednik Prosvetne zveze, ki je turnejo hotel izpeljati. Prešerna naj bi bili proslavili, tako so jim povedali, tukaj pa je narod odgovoril jasno in odločno, da se tudi na ta način ne pusti slepiti. Dvorane so bile prazne tako v Št. Jakobu kakor v Št. Janžu in v Škofičah. Prazne dvorane so govorile bolj zgovorno, kakor pa preje gospod predsednik SPZ. Na mah so tudi duhovniki uvideli, kako se jih „tovariši“ nasmehali in so odpotovali —. Kakor je sicer vsakemu izmed nas vsak slovenski kulturni obisk dobrodošel, tako odklanjamo vsake limanice komunizma, pa naj si bo tudi v službi naše domače SPOe. Sicer pa se čudimo, da si pusti g. deželni glavar na ta način priganjati volivce.

Da „tovariši“ prikrijejo to veliko blamažo, morajo seve valiti krivdo na druge in tako sta zopet izdajalec Tischler in emigrant Muri kriva njihove polomije.

Ljubljanski radio je celo ugotovil, da je propagandi „Tednika“ uspelo prepričati koncerte slovenskih duhovnikov in so morali ti odpotovati. „Tednik“ pa je izšel šele potem, ko so gospodje že odpotovali in tako res ni mogel koncertov prepričati, kakor tudi ni prepričal potujoče kmetijske šole, kjer so govorniki stali, enako kakor sedaj pevci, v prazni dvorani ali pa pred štirimi poslušalci.

Danes lahko zapišemo, da se ne jasnji samo na Gurah, marveč se jasni po vsej deželi. Narod odpira oči in vidi jasno vso komunistično propagando, kateri niti najvišje kulturne dobrine niso toliko svete, da jih ne bi izrabljala v propagandistične namene za komunizem.

Danes koroški Slovenci vidijo, da laž rodi laž in so postali pozorni.

Nekdaj in danes

„Slovenski vestnik“ je zapisal v št. 10 z dne 25. 2. 1947 na strani 3. tudi tole:

„Politika vodstva avstrijske socialdemokracije je bila politika kapitulacije, koketiranja z vsenemško miselnostjo, povezanja z reakcionarnimi silami in na Koroškem politika zanikanja problema koroških Slovencev, ki so ga smatrali že za rešenega celo s samimi nikdar izpolnjenimi obljubami „kulturne avtonomije“; torej so se strinjali v celoti z gospodarskim in političnim zatiranjem koroških Slovencev.“

Avstrijsko socialdemokratsko vodstvo je bilo že ob koroškem plebiscitu šovinistično in je ostalo do danes.“

V št. 11 z dne 28. 2. 1947 je napisal „Slovenski vestnik“ na 3. strani:

„Na uradnem dnevu zbornice delavcev in meščanov v Velikovcu 14. marca 1938 je govoril tudi bivši sekretar socialdemokratske stranke na Koroškem, današnji predsednik koroške SPOe Wedenig (in današnji koroški deželni glavar ter pokrovitelj prireditelj demokratične fronte in njen zaveznik, op. uredništva). V splošno odobravanje navzočih je dejal, da se delavstvo zelo veseli, ker je končno združeno z velikim bratskim rajhom. Poudaril je, da stopa delavstvo novemu pokretu naproti, s simpatijami, čeprav še ni vse v vrstah nacional-socializma. Te simpatije pa izražajo zlasti zato, ker „Führer“ in državni kancler jamči, da bodo v težko preizkušeni Spodnji Koroški vsi dobili delo in kruha.“

In še naprej piše „Slov. vestnik“:

Dejstva dokazujejo, da je socialdemokratsko vodstvo vedno podpiralo nemški imperializem;

da je z istovetenjem nacizma s svojim nacionalnim programom in z izdajo delavskega naprednega gibanja dejansko pomagalo nacizmu;

da je v enem žepu nosilo nacistično geslo v „nedeljvi Koroški“, v drugem o samoodločbi, dejansko pa je vedno stalo na pozicijah nemškega imperializma.“

Slov. vestnik piše v št. 59 iz leta 1947 na strani 2.:

„V sedanosti socialistično vodstvo ne more nuditi ničesar razen sodelovanja z vodilno kliko OeVP, poslušno ubogljivost Amerikancem, zmanjšanja življenjskega standarda širokih množic in tudi ne namerava izvesti nobenih resnejših ukrepov, da bi odstranilo naraščajoči gospodarski kaos v Avstriji.“

„Slov. vestnik“ piše v št. 61 iz leta 1947 na 1. strani pod naslovom „Prazne grožnje g. Wedeniga“ tudi tole:

„Dne 18. novembra je deželni glavar Koroške Wedenig pokazal svoje pravo lice. Ob razpravi o državljanstvu v deželnem zboru je nastopil z odkritimi grožnjami nasproti našemu narodu. Z vsem poudarkom je izjavil, da bodo s koroškimi Slovenci že obrachunali po sklenitvi tako imenovane avstrijske pogodbe.“

Moramo priznati, da je „Slovenski vestnik“ zelo pravilno označil socialistično stranko in njene voditelje. Slovenci na Koroškem pa ne morejo razumeti, da se je po vsem tem, ko so vendar ostali socialisti taki kakor so bili, Demokratična fronta utopila v nemškem socialističnem morju. Zato pa tudi nikdo od poštenih koroških Slovencev Demokratični fronti na tej njeni pogubonostni poti ne bo sledil.

Ko se je pa Demokratična fronta utopila v nemškem socialističnem morju, so ostale na površini le po-amezne puhle glave, ki sedaj z vso silo kričijo in v svojem obupu lažejo, da je vsakega poštenega Slovenca sram. Te puhle glave pa bodo plavale na površini socialističnega morja le tako dolgo, dokler jih ne bo predsednik stranke, to je deželni glavar Wedenig, s svojo predsedniško palico potopil v globčino.

Slovenci pa bodo dne 22. februarja pokazali, da jim ni niti za nemško socialistično morje, še manj pa za kričeče in lažnive plačance Demokratične fronte.

Drugi sad prijateljstva med demokratično fronto in socialistično stranko:

PRESEDNIK SOCIALISTIČNE STRANKE, DEŽELNI GLAVAR WEDENIG ZMANJŠA ŠTEVILO UR ZA SLOVENCINO NA SOLAH V VELIKOVCU OD DOSEDANJIH TREH UR TEDENSKO NA ENO SAMO URO.

To je pred volitvami, ko še računa socialistična stranka na slovenske glasove. Kakšni sadovi te pogodbe bodo šele po volitvah, ko se ne bo več treba ozirati na volivce.

Zato: Socialistični stranki nobenega slovenskega glasu!

... in mi?

Pradedi so počasi le živeli, v dejanju vsakem mero so poznali, domačo grudo z znojem vzdrževali in skromnost za bogastvo so imeli —

In mi naj jim napake bi našli, ko njih stopinje smo zdaj poteptali? ... A kaj namesto tega bomo dali, ko sami staro mero smo si vzeli? —

Oholo vpije vse, da stari vedno v domnevah praznih so živeli bedno in kar imeli so, ni nič več vredno ...

Naprednih misli danes smo nabiti, čez noč si svet želimo prenoviti! Ko mogli stari bi še nas učili! ...

Valentin Polanšek

Detinstvo

O cvet, ki se bleščiš v jutranji rosi, obrazek deteta! Nedolžne sreče, opojne želje, upe vse goeče sijaj tvoj ljubki v trpke hipe trosi ...

Srce človeka tisoč nad spe: nosi, ki v tebi, dete, znova so živele! — Pozabim naj, da čas v minljivost teče, pogled tvoj zlatooki mene prosí.

Oko mi tvoje lepši svet odpira, ki se v nemiru, v hlasti ne ubija, kjer radost src se angelskih ovija.

In kadar duša moja v dvomu hira, tolaži žarek, ki v srcé posije, detinstva blaženost, ki v tebi žije.

Valentin Polanšek

J. Š. Baar — Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

ROMAN

(Peto nadaljevanje)

Kovanda je bil pismen človek, saj to je bilo pri njih v rodu. Tako je Cimbura prebral pri Kovandu prvič celotno sv. pismo, življenje Našega Gospoda, življenje svetnikov, Hajkov letopis Češke zemlje. Segal je tudi po drugih knjigah. Gospodar mu ni branil. Povedal mu je celo, kje je spravljen ključ od knjižne omarice, da je mogel Cimbura vedno do tega zaklada.

O vsem, kar je bral, je marljivo premišljeval, govoril o tem z gospodarjem, povpraševal, se dal poučiti, stavil ugovore, branil svoje prepričanje in šele, ko je bil popolnoma prepričan in o boljšem poučen, je rad odstopil od svojega mnenja. Tako se je izobraževal in si dobro zapomnil vse, kar je čital ... Prebral je mnogo Havličkovih spisov, njegove „Narodne novine“, „Šotka“ in „Knutohorske peistole“ — z marsičem ni soglašal, toda mnogo si je zapomnil za življenje.

Nobenega dela na svetu ne ni sramoval. Ko je pozimi ob sobotah gospodinja stresla na mizo kup perja, visokega kakor gora, je Cimbura rad prisedel.

„Menda ne boš perja česal?“ se je obregnil vanj Kovanda, „to je babji posel.“

„Dajte mi moško delo pa ne bom perja česal. Lenobo pasti je greh!“ in zato je, ko je vse pospravil, drva nanosil, vodo nalil v čeber v hiši za primer požara, se usedel za mizo in je z okornimi, kratkimi prsti potrpežljivo in vztrajno trgal pero za peresom.

Zenske so se mu smejale, celo jezile in žalile so ga včasih s svojo surovo blebetavastjo. Posmehovale so se njegovim velikanskim čevljem, debelim, z belimi kosmiči na vrhu poraslim prstom, njegovemu starinskemu česanju las, toda Cimbura se ni razjezil, le ljubeznivo se je smehljaj in poslušal, kakor da se to njega ne tiče. Nikoli se ni šalil z dekleti — in tudi, ko so sama začela, se ni dal speljati na to.

„Zakaj pa se tako ogibaš ženskega pokolenja?“ ga je nekoč vprašal Kovanda v zaupnem trenutku, „morda si si že doma katero izbral ali pa v vojski.“ je trkal gospodar na hlapčevo srce, da bi ga tudi od te strani spoznal.

„Stari vojaki — stari grešniki.“ je še dodal in mu zažugal s prsti.

„Ah ne, gospodar, ne zaradi tega, ampak tako. Kaj bi se sukal okoli njih, ko se ne morem oženiti. Tako za greh pa ne maram nobene. Saj pride čas, pride,“ je pokimal z glavo. „Pri vas mi gre dobro. Vendar ne bom do smrti služil. Na svojem hočem kmetovati!“

„Ti bo dal oče grunt?“

„Ne, dobil ga bo najmlajši, mi dobimo le doto. Zato si moramo prizadevati, da pridemo vsaj do bajte.“

Kovanda je zadovoljno prikimal. V tem trenutku je razumel resnega hlapca. „Varčen je in misli na bodočnost,“ ga je hvalil sam pri sebi.

Tedaj je bilo več takih primerov med služinčadjo. Sinovi posestnikov so hodili služiti, kmetovati na tuje, ko jih doma ni bilo treba. Če je bilo treba, so služili mnogo let, potrpežljivo, vdano, dokler niso imeli dovolj za samostojno življenje. Neki plemenit ponos jih ni zapustil niti v službi, v katero so šli čisto dobrovoljno. Žrtvovali so se, da se njihov grunt doma ne bi zmanjšal. Danes so že tudi pri nas drugačne razmere. Lahkega srca razdeli oče posestvo med svoje otroke. Kos polja da za doto hčeri, kos travnika ali gozda sinu — in tako se drobijo, propadajo in izginjajo grunti, spreminjajo se v polgrunte, četrtgrunte, v bajtarje in končno razkosani zginejo kakor curek v pesku. Toda tedaj je v posameznih rodovih živela stanovska zavest in sorodniki so doprinašali svojemu rodu velike žrtve, da niso pozeleli niti pedi očetne zemlje. Zadovaljili so se z deležem, včasih dokaj skromnim, lotili so se obrti ali so stopili v službo ter so se trudili še na drug način, kje v svetu se ustaliti.

„Nedeljivost posestev“, to baje sodobno zahtevo so na Šumavi in na češkem jugu dobro poznali že tedaj.

„Švarcenberg ima več in ne deli,“ so govorili naši kmetje in čuvali nad posestvi tako, kakor da bi bil to v resnici kakšen knežji „fidejkomis“.

Tako je bilo tudi Cimburovo socialno ozadje. Vedel je, da se je dolžan žrtvovati za svoj rod, ki doma v Semicih ne sme obubožati. Žrtvoval pa se je rad in vdano. Te Cimburove resnosti in molčečnosti niso razumeli, posebno služinčad ne. On sam tudi ni nikomur, izvzemši gospodarju, razlagal svojih tožba in želja. Tako so se navadili gledati nanj kakor na prezgodaj zrelega človeka, kar priletnega in resnega, ki se mu nihče ni drznil več posmehovati.

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

POZOR

Takojšnji zaslužek — tudi za začetnike — Dapisi na upravo „Našega Tednika“. — Predstavite se danes od 9.—11. in od 14. do 16. ure v Celovcu v kavarni Dorer, Neuer Platz.

OPOZORILO

V zadnjih dneh tega tedna bodo na vas navalili z vsemi lažmi in pekeli obrekovanja se bo odprl. Vsi vemo, in zadnji tedni nam to še posebej dokazujejo, da komunizem v sredstvih ni izbirčen.

V „Tedniku“ ste brali navodila za volitve. Položaj je tako jasen, da so v zadnjih tednih tudi bivši pristaši Demokratične fronte spoznali, da je pot Demokratične fronte od drugod narekovana in da je ta pot v pogubo koroških Slovencev. Zavedajmo se vsi, da nam daje le samostojen nastop na volitvah politično legitimacijo, da bomo mogli tudi zanaprej izpolniti svoje narodno-kulturne potrebe in zahteve.

Kdor še čuti slovensko, bo volil slovensko!

Kdor hoče mir med obema narodoma, bo volil Krščansko demokratsko stranko.

Kdor ni za komunizem, bo volil z nami KDS.

NA DAN VOLITEV

V volilnem lokalu poveš komisiji svoje ime in se izkaže s svojo legitimacijo. Tam dobiš kuverto in greš v posebno volilno celico. V kuverto daš glasovnico KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE, jo zapreš in zopet vržeš pred volilno komisijo v skrinjico ali škatlo.

Skrbite, da bodo tudi stari in bolni šli na volišče. Pomagajte z vozovi!

Volilna priča naj sproti, vsaj vsake dve uri, obvešča pripravljene zaupnike, kdo je že volil, da bodo zaupniki pravočasno opozorili tudi še zadnjega zamudnika.

Zavedajmo se: vsak glas odloča! Zato vsi na volišče!

Vsak bo osebno kriv, če bo manjkal le en glas za uspeh!

Storimo vsi svojo volilno dolžnost!

NOVIM DRŽAVLJANOM — SLOVENCEM

Vojna v Evropi in revolucija v domovini sta Vas pritirali v svet. Mnogim je ravno premoženje, ki so ga imenovali nekoč svojo last, izzvalo izgon iz domovine v letih po vojni.

Brezdomci in brez vsakih materialnih sredstev ste stopili na nova, dostokrat tuja tla.

Vero v svojo slovensko skupnost pa ste prinesli tudi v novo življenje in tako ste s tem zopet izpričali, da je vaša povezanost s slovenskim narodom tako močna, da je tudi revolucija ni mogla zrušiti.

Mi in vi, vsi smo del iste slovenske skupnosti. Mogoče se tega dejstva danes bolj zavedamo kakor kdajkoli preje. Nas vse druži vera v zmago pravice in vera v zlom nasilja. Zavedajmo se te skupnosti tudi na dan volitev, dne 22. februarja 1953.

Volite tudi vi z nami KRŠČANSKO DEMOKRATSKO STRANKO in tako vam bo tudi ta mogla pomagati, kadar boste pomoči potrebovali.

Vse posteljno perilo, flanelo, barhante in kovrte dobite po znatno znižanih cenah. Ne zamudite ugodne prilike! Pohitite z nakupom!

ROLF KASSIG

Celovec — Klagenfurt, Benediktiner Platz 7

SKOFICE

Ravno na 10. dan drugega meseca, ko je nekaj ob vesoljnem potopu prestrigel Bog pustno norenje in vsestransko norcem ohladil glave z vodo, so nam častivci „Jelke“ in „Dedeka Mrza“ postregli z zelo dvomljivo šalo. Kar Koroška dotlej še ni doživela, to nam nudijo ti. V pojasnilo bodi povedano. Leta 1941 je moral nad 50 koroških slovenskih duhovnikov reverz podpisati, ker se je čutil 1000 letni „rajh“ po teh ogrožen. Tako dela tudi posnetek tega in pošlje k nam 25 duhovnikov na pevsko koncertno turnejo — radi lepšega —. Je sicer zelo dvomljivo, ali bodo znali tudi nemško pridigati, kot to zahteva dotični gostilničar.

Ni čuda, da so sedaj postali marsikateri „verbovci“ že ljubosumni. Še neki dohtar

Pri nas na Koroškem

se je nas omislil. Toda njegov „sloves“ iz prejšnjih časov ne dopušča nobenega dvoma. Krinka je samo na obrazu zloglasne košatice. Bledolični do temnordeči bratci so se tudi nas spomnili in stopili na plan. Še ni dolgo, kar so se skrivali pod rjavim plaščem, in sedaj naj mi poslušamo njih sladke besede. Obljubljali so, da bodo iz Koroške napravili raj pod zastopnikoma „Edelrasse“. Drugi pa še sedaj govore o tem. Pač mislijo ves svet spremeniti v raj, kot jih imajo sami že 200 ali pa še več. 4 aktivisti že težko čakajo, da bodo kot „Kapo“ v tem postavljeni, vendar kot matičen narod se ne odrečemo starih pravic. Vera nam ni samo znanje sv. pisma in v cerkvi, pripoznati jo hočemo tudi v vsej javnosti. Ne damo se, četudi nas je malo. Krinke, lep gvant in zlate oblube na nas nimajo vpliva — privlačne sile. Pač pa besede: Kdor Me bo pred ljudmi pripoznal, tega bom... Vera — Bog združuje. Tega se zavedajmo 22. t. m.

„Maks se žene“ — „hoci hodijo“, s temi besedami je pricapljala 2-letna Nanči v sobo. Je pa tudi res nekaj veselja za naš okraj. Kdo ne pozna tega Maksa. Njegovo spretno in delavno roko smo skoz leta občudovali

Laži-vestnikom okrog „Vestnika“

Zadnje številke „Vestnika“ kažejo, da so izgubili tam okrog „Vestnika“ že popolnoma čut za poštenost, kažejo tudi, da tam ne prenesajo nobenih resnih dokazov in trditve ter argumentov več. Zato pa tam operirajo le še z lažjo. Pri tem pa se varajo in lažejo samim sebi, ko mislijo, da domače ljudstvo ne bo spregledalo njihovih laži.

Za danes bomo kot dokaz gornjim našim trditvam navedli samo nekaj teh brezvestnih laži iz zadnjih treh števil „Vestnika“. Navesti bi jih pa mogli cele strani.

1. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, da Krščanska demokratska stranka ni slovenska stranka, ko pa še v isti številki „Vestnika“ na drugem mestu trdijo, da so se pogajali s predstavniki te stranke kot s slovensko stranko.

2. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, da goji Krščanska demokratska stranka zadnje ostanke vindišarstva. Povsod po Koroškem in v vsej Avstriji pa je dobro znano, da je nosilec liste Krščanske demokratske stranke, dr. Joško Tischler, prvobornik za slovenščino v šoli.

3. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, ko trdijo, da je Wedenig pokrovitelj koroških Slovencev, in da se Wedenig zavzema za dvojezičnost v šolah po veljavnem zakonu. Vsa javnost pa ve, da je dr. Joško Tischler početnik tega načrta za to uredbo, in da je dr. Tischler izbojeval zakonitev te uredbe. Vsa javnost tudi ve, da še nikdar katerikoli koroški deželni glavar ni poizkušal pokazati vsemu svetu na tak način zmešnjavo vindišarstva na Koroškem, kakor je to storil deželni glavar Wedenig s svojim odlokom pred zadnjim ljudskim štetjem.

4. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, ko pravijo, da je dr. Tischler zatajil srečanje s profesorjem Murnikom. Vsem je znano, kar je o tem srečanju dr. Tischler pisal. Srečanje s prof. Murnikom je zanikal ing. Muri, pa tudi o tem pri „Vestniku“ zavestno lažejo.

Pri „Vestniku“ nadalje zavestno lažejo, ko pišejo o nekih zvezah dr. Tischlerja s kominformom in z Moskvo.

5. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo o povezanosti dr. Tischlerja z jugoslovanskimi vojnimi zločinci. Protokoli jugoslovanskih sodišč pa za mednarodno javnost niso še noben dokaz in se tudi njih verodostojnost ne da kontrolirati.

6. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, ker povsod vohajo samo vohunstvo po znanem obrazu: „Der Schelm denkt von dem anderen, wie er selbst ist.“

7. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, če trdijo, da so imeli „katoliški duhovniki, ta edinstveni pevski zbor iz vseh jugoslovanskih škofij“ od celovškega škofa dovoljenje, da mašujejo v nemškem delu dežele. Imamo tozadevno uradno izjavo in ne moremo verjeti, da bi bili katoliški duhovniki sami iznašli to laž. — Pri „Vestniku“ sami

pri Žedermanu, zadnja leta pa pri Bvatniku. In moremo le čestitati Hvačevi družini in hiši. Božji blagoslov naj spremlja Maska in Nežijo v njunem zakonskem življenju. Čestitati pa moramo tudi Janšejevim k družinskemu prirastku. Pa že kar danes povemo, da je Kopanjek Francej trdno namenjen pritegniti Čebrovo Lizijo k svojem ognjišču. O tem pa drugokrat.

KMETJE — IZSELJENCI!

Ali niso bili dnevi izseljeniških taborišč pod nacizmom samo preizkušnja naše ukoreninjenosti? — Bog, narod, dom so naši temelji!

RUDA

Zadnji čas so simpatizerji brezbožnega sistema začeli v našo občino in sicer v obe fari, na Rudo in v Gorenče, pošiljati takomenovani slovenski list „Vestnik“. Poslali so ga, ne da bi ga kdo želel ali naročil, kar v večjih množicah in tudi še vse letošnje številke za nazaj. Vse te številke omenjenega lista so polne laži in zlivajo neizmerno veliko gnojnice na našega uglednega nosilca liste dr. Tischlerja ter na ostale kandidate. Tako skušajo z obrekovanjem sloven-

najboljše vedo, da je zavestna laž, ko pišejo o polnih dvorinah pri omenjenih prireditvah.

8. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, če ponavljajo naravnost gorostastno trditev, da je dr. Vinko Zwitter predal in izdal dr. Weimannu listo slovenskih izseljencev. Vsa koroška slovenska in nemška javnost pa ve, da je to listo sestavil Heimatbund. Vsa javnost tudi dobro ve, da je bil le Maier-Kaibitsch sojen in obsojen radi tega zločina zoper človečanstvo in da je bil Vinko Zwitter na procesu med tožilci in ne med sojenici. Vsa javnost tudi ve, da je bila družina dr. Zwitterja ves čas gestapovskega režima na Koroškem tudi izseljena v gorsko samoto v Gurktal. — Če pa le hoče „Vestnik“ kovati umazan kapital iz dejstva, da je bil dr. Vinko Zwitter v tem času nastavljen v civilni službi in da je bil dr. Valentin Inzko v vojaški službi, bi to lahko kakorkoli in na sličem način storil pri vsakem koroškem Slovencu, ki je prišel še živ iz let nacistične strahote in groze.

9. Zavestno lažejo pri „Vestniku“, ko hočejo potisniti „Naš tednik“ na brepomembno listič in Krščansko demokratsko stranko na brezpomembno skupino. Vsa slovenska javnost pa ve, da je „Naš tednik“ vsaj 100%-no bolj razširjen na Koroškem in to proti plačani naročnini, kakor pa „Vestnik“. Tudi vsa javnost ve, da ima Krščanska stranka več kot 100% več volivcev, kakor pa jih je kdajkoli imela demokratična fronta.

10. Pri „Vestniku“ zavestno lažejo, če hočejo pred vso javnostjo trditi, da KDS razen par kuharskih tečajev ni ničesar ustvarila. Vsa javnost pa ve o neprestanem, deloma tudi uspešnem prizadevanju dr. Tischlerja za razširjenje slovenskega pouka na šolah, za nastavev učiteljev na ljudske in srednje šole, o skrbi za vzgojo študentskega naraščaja, o zborovanjih in o zbiranju študentov ob počitnicah in o vedno bolj razraščajočem se prosvetnem gibanju po naših vaseh.

Razumemo in tudi vemo iz 1000 in milijonov zgledov prakse vseh komunističnih in sličnih pokretov, da se neobčujajo vsakemu dovoljenega in nedovoljenega orožja, da nasprotnika uničijo. Vojnino vlogo pri tej strategiji pa igra časnikarsko ubijaštvo (Rufmord). Saj pove in izpoveduje te metode boja Demokratične fronte že naslov sam. Fronta je militaristični izraz, ki je v bistvu nasprotje demokracije. Vsak, kdor je bil pri vojaki, pa ve, da v vojaških formacijah ne odloča volja navadnega ljudstva, marveč odločajo maršali, generali, bolj ali manj vplivni oficirji in oficirčki, pa do zadnjega frajtarja.

Spričo navedenih dejstev, ki bi se jih dalo še na stotine in stotine razširiti, moremo reči samo, da okrog „Vestnika“ zavestno lažejo. —

skih kandidatov pomagati nemški socialistični stranki.

Tako torej izgleda boj te takozvane demokratične fronte za narodne pravice. Celovec preje zelo navdušeni pristaši OF ali DF pravijo: „Ne, nemške stranke pa ne bomo volili!“ Ta odločitev D-fronte je pač dokaz, da vidijo v verskem oziru v socialistični stranki isto smer kot jo imajo sami. Že star pregovor pravi: Gliha vkup štriha. Kako pa njihovi podporniki na jugu ravnaajo s katoliško Cerkvijo, to pa nam pripovedujejo neštete radio-oddajne postaje. To nam povedo tudi vsi oni, ki prihajajo k nam na Koroško od spodaj na obiske.

Za volitve dne 22. februarja opozarjamo zato vse naše ljudi, da tem brezbožnikom ne gredo na lim, vsi volimo Krščansko demokratsko stranko.

Zavedni Slovenec

ZVABEK

„Kaj takega pa še nisem doživel. Vse mogoče mi je pred prišlo, kaj takega pa še ne,“ je rekel nekdo 8. 2. t. l. Kaj pa je bilo? Ta dan sta se vršila na istem kraju in ob istem času dva politična volilna shoda — SP in KDS. Govornik SP je povedal svojim svoje in govornika KDS sta razvijala in utemeljila program KDS. Bog — narod — dom. Poslušalci se nismo razburjali, ampak mirno sledili govornikom. Spoznamo in vemo, da je več vezi, ki nas vežejo v enotnost in skupnost, kakor pa sil, ki nas silijo v nemir in prepri. Zato bomo pri nas volili listo KDS.

BISTRICA PRI PLIBERKU

Zadnje dni pred volitvami smo postali nekako bolj razburjeni. Razni plakati nam obetajo vse mogoče. Kličejo na volilna zborovanja. Vsak govornik skuša dokazati edino življenjsko pravico svoji stranki. Mi pa vemo, da nas stranke poznajo samo par tednov pred volitvami in po volitvah, potem pa južni del od Drave nima svojega zastopnika. Mi pa smo mnenja, da nam bo edino le Krščanska demokratska stranka dala, kar mi potrebujemo. Ne moremo si predstavljati, da bi imela naenkrat g. Wedenig in pa socialdemokratična stranka več zanimanja in razumevanja za slovenske potrebe in zadeve kot pa naš kandidat dr. Joško Tischler, ki se že leta in leta sem bori za slovensko kmetijsko šolo, za dvojezič-

SLOVENCKE!

Zala je ostale zvesta Bogu in domu še v suženjstvu! Tudi ve boste sledile naši Zali.

no ljudsko šolo ter za vse prosvetno slovensko delo na krščanski podlagi. Edino pravilno stališče, ki ga je zavzela Krščanska demokratska stranka, da nam hoče ohraniti to, kar smo, t. j. krščanstvo. Zato hočemo tudi na zunaj pokazati svojo krščanstvo in izvoliti katoliškega moža kot našega zastopnika. Slovenci smo in temu se ne odpovemo.

Socializem in komunizem sta si postala prijatelja čez noč, kot Pilat in Herod zoper Kristusa. Slovenska metropola se brati z nemškim socializmom in postaneta čez noč prijatelja zoper trpeči slovenski narod na Koroškem. Kar pa je najbolj žalostno, naši lastni bratje, ki so prej takortkali na svoja slovenska prsa in se ponašali s svojo slovensko preteklostjo, sedaj pri tem pomagajo, da bodo utonili v morju nemškega socializma. Četudi se toliko govori o internacionalnosti socializma in komunizma, pri nas na Koroškem pa je stara pesem, da so se vsi „izmi“ vedno znašli složni in edini, ko se je šlo proti Slovincem na Koroškem, ne moremo pa verjeti, da bi delal ta „izem“ izjeme.

ŽENE, MATERE!

Podprite tudi ve v teh dneh tri vogle naše lepe domovine! V vašem taboru je usoda naše Koroške.

Vprašamo vas rodoljubi, ali so vam socialisti bolj pri srcu kot pa slovenski kandidat? Onim ne gre za slovenstvo, gre jim za marksizem. Mi pa hočemo kljub temu imeti slovenskega poslanca v deželnem zboru, zato bomo dali 22. februarja vsi svoje glasove Krščanski demokratični stranki, katere načela so: Bog — dom — narod.

PLIBERK

Za nedeljske volitve se pri nas in v vsej okolici prav pridno pripravljamo. Vedno bolj jasno se kaže, da vse naše ljudstvo odobrava pot Narodnega sveta in Krščanske demokratske stranke. Zato pa bomo tudi v nedeljo vsi oddali glasovnice Krščanske demokratske stranke. Naše priče pri volitvah so: Za Božji grob Jurij Trampuš in Alojzij Müller, za Blato pa Andrej Kumer in Franc Konečnik.

Slov. Plajberk z veseljem pozdravlja program KDS.

Vse belo, kamor pogledaš! Hiše so raztresene po bregeh in komaj dihajo pod težo snega. Ozke poti se počasi združujejo v vedno širše. Čisto zadružijo se sredi vasi, pri šoli, občini, gostilni in cerkvi. Potem pelje pot, cesta do Sopotnice, kjer se pridruži glavni. Tako so tudi Plajberžani povezani s širokim svetom. Časopisi najdejo pot v vsako hišo in s tem seveda volilna propaganda. Smučarji tudi radi zahajajo v ta planinski kraj, poleti pa še drugi izletniki. Tudi Plajberžani vemo, da je naš kraj lep, da skriva ta naša zemlja mnogo lepote. Vemo pa tudi kmetje in drvarji, kako trd je včasih naš kruh in s kakim naporom prisluzhen.

V nedeljo, dne 15. februarja, smo se zbrali v gostilni pri Foltu k zborovanju Krščanske demokratske stranke.

Mežnar g. Gabrijel Kropivnik je pozdravil govornika dr. Valentina Inzka in g. kmetijskega svetnika Boštjana Maleja. Veseli smo bili, da sta prišla med nas in nas seznanila z načrti in smernicami KDS.

Povedali smo že, da so sredi našega naselja: cerkev, šola, občina. Tudi središče našega kulturnega in gospodarskega življenja je tam. V šoli zajema osnovno znanje naša mladina, v cerkvi dobimo dušne hrane in božjega blagoslova, na občini pa se

BILČOVŠ

V zadnjem času so menda dobili vsi listi v Bilčovsu svoje posebne poročevalce. Sicer bi po sorodnosti besedila mogli sklepati, da celo vrsto listov oskrbuje ista oseba. Seve ima vsak pravico pisati, dobro pa bi bilo, da bi razni pisci ostali pri resnici.

Ker ne drži, da bi bilo na zborovanju Krščanske demokratske stranke prišlo do pretepanja, kakor to beremo v „Allgemeine Bauernzeitung“ in tudi poročilo v „Vestniku“ je bilo tako, da smo domačini kar majali z glavami. Razgrajaci na slovenskem zborovanju so želi v „Vestniku“ prav obširno pohvalo in isti razgrajaci so bili na

rešujejo druga važna vprašanja, ki se tičejo našega kraja. Gospod dr. Valentin Inzko je v svojem govoru posebno narisal zvestobo, ki smo jo dolžni materini govornici, naši krščanski veri in domovini. Z zanimanjem smo sledili govoru in ob koncu smo morali pritrditi izvajanjem govornika.

Gospod Boštjan Male, sam kmet, je dokazal, da smo dolžni voliti Krščansko demokratsko stranko, za pravo smer jamči ja prvi nosilec liste, dr. Joško Tischler. Dolga leta smo mu zaupali, nihče ni dvomil v njegovo narodno in krščansko zavest, danes ga pa tako nesramno klevetajo. Tega je zmožen res samo „brez-vestnik“. V dokaz, kako smo z dr. Tischlerjem, mu bomo dali svoje glasove.

Po govorih smo se mirno prijateljsko razgovarjali. G. Kropivnik se je zahvalil govornikom, vrlji plajberški fantje pa so skup stopili in zapeli dve slovenski pesmi. Ob tem smo vsi začutili, da smo sinovi slovenske matere, da nad nami bdi božje oko, da moramo biti ob teh dejstvih veseli in ponosni.

Mirnih in veselih src smo se razšli na domove.

Zimsko pokrajino nad Vrtačo in Žin-garco pa je obsevalo toplo sonce.

blizu farne cerkve, zato se je pa odločila, da vzame pd. Tischlerja, Larija. Gotovo je prosila sv. Antona, da ji naj dà dobrega moža, kakor tista pesem pravi, pa jo je menda res uslišal.

Po izvrstni postrežbi smo se začeli pripravljati na odhod k poroki v Bilčovs. Ljubka deklica je zelo lepo deklamirala nevesti za slovo od doma. Kot običajno, se je poslovila od svojih dobrih staršev, sester in brata in svojega ljubega doma. Omnibus nas je zapeljal do Bilčovsa in cerkveni obred so imeli č. g. župnik Jože Stih. Nas vseh svatov prošnja pa je bila za novoročenca, da naj ju spremlja božji blagoslov skozi celo življenje.

Po končanih obredih smo se podali v Miklavževo gostilno. Zelo lepo je bilo pripravljeno tam za svate. Brž smo ugotovili, da je bila hčerka Anica v gospodinjski šoli. Predno smo se vsi vsedli na svoje prostore, je še precej dolgo trajalo, ker nas je bilo res veliko. V zelo dobrem razpoloženju je mineval čas in večkrat so nas razveselili bilčovski pevci z lepimi pesmimi. Tudi sami smo si krajšali čas s petjem. Ker je ženina menda vzoren član požarne brambe, se mu je načelnik g. Šiman Kröpl in lepem govoru zahvalil in ga obenem prosil, da bi ostal še zaneprej tako delaven član.

Tako je bilo res vse po domače. Kar se pa tiče postrežbe pri Miklavževih, pa moramo reči, da je bilo res izvrstno.

Zjutraj smo še spremili nevesto na njen novi dom, kjer so nas zelo prijazno sprejeli in nas vse dobro pogostili. Seveda so nas spremljali tudi godci.

Dobri mami ženinovi pa želimo prav iz srca več zdravja in da bi še dolgo živeli v krogu svojih dragih. —

zvesti naši koroški slovenski narodnosti in naši koroški slovenski govornici!

In tudi šola in cerkev morata biti „kärntnertreu“ — zvesti Koroški; gojiti in ohraniti morata našo slovensko govornico. To ni „kärntnertreu“, če se meče iz šol in iz cerkev naša starodavna koroška slovenska govornica! Mi zahtevamo, da sta šola in cerkev „kärntnertreu“ — zvesti Koroški! Seveda vsak narod goji v šoli in v cerkvi pismeno ali književno govornico. To je po celem svetu tako in tudi pri nas ne more biti drugače. Pri nas pomeni torej „kärntnertreu“, da se goji in ohrani v šoli in v cerkvi naša pismena ali književna slovenska govornica!

In tudi ve, matere, morate biti „kärntnertreu“ — zveste Koroški! To pomeni, da morate svoje otroke naučiti našo koroško slovensko govornico. To ni „kärntnertreu“, če nekatere matere zametujejo in zavrejo našo starodavno, častljivo koroško slovensko govornico in govorijo s svojimi otroki v nemškem jeziku! Za nas je „kärntnertreu“ to, da ostanemo zvesti svoji koroški slovenski narodnosti in svoji koroški slovenski govornici! Zvestoba vendar pomeni, da se držimo tega, kar je naše, ne tega, kar je tuje! Našemu narodu smo dolžni zvestobo, ne pa tujemu! Saj tudi ve, žene in matere, hočete, da so vaši možje vam zvesti, ne pa drugim! Če hočete biti res Koroški zveste, „kärntnertreu“, potem govorite s svojimi otroki slovensko! To je naš koroški jezik in temu

Pismo materam

Zgodnjepomladanski dan je bil in pri Dravi smo nabirali „krofelce“. Otroci so skakali po travniku in se veselili prvih zvončkov, vigradnega vetrca, ki jim je kuštral lase, ter toplih žarkov. Vesela sem bila tudi jaz mladega življenja ob meni — mojih otrok. Naenkrat pa je to lepo sliko nekaj zasenčilo. Od Drave sem je prilezla grozna pošast. „Povodni mož je,“ je vzkliknil fantek. Spomnil se je bil zgodbe, ki sem jih pripovedovala. Deklici sta pritekli k meni in tudi sicer pogumni fantek se je prestrašil. Hotela sem bežati, a noge so bile kot priklenjene na zemljo. Pošast se je bližala in že stegovala roke po otrokih. Branila sem jih do onemoglosti in ko je bila stiska nedopovedljiva, sem se poslužila še besede: „Kdo ti je dal pravico vzeti mi otroke? Moji so, jaz sem jih rodila, negovala, skrbela zanje noč in dan!“ — „Kdo mi je dal pravico?“ se je rogala pošast. „Ti sama! Odločila si se zame, verjela si mi, dala si mi celo svoj glas!“ —

Zdaj sem se znašla. „A, ti si, pa tako grd! K meni pa si prišel v tako lepi obleki, obljubljal si najlepše stvari. Črnil in obrekoval si vse druge, ki hodijo v našo pošastno hišo. Takrat sem res zaverovala v tvoje poštenje, v tvojo nedolžnost. Danes pa je tvoja obleka umazana in tvoje lice brez krinke pravičnosti in poštenosti. Zgubi se, opraviila sva za vselej.“ Pa nesramnež ni odnehal. Otroci so že jokali, ko so pošastne roke grabile po njih. „Ne, ne dam ti jih, moji so, božji so!“

V tistem sem se prebudila. Torej bile so

le sanje. Otroci so mirno spali v svojih posteljicah in tudi jaz sem si olajšano oddahnila.

Saj ni čudno, da sem imela take sanje. Saj se agitatorji za volitve komaj zvrstijo v hišo. Časopisi s propagando se kopicijo na mizi. Vsaka stranka le sebe hvali in se priporoča za bodočnost. Če vse skrbno zasleduješ, vidiš, kako se stranke med seboj blatijo. V tej zmedi se je človeku težko prav odločiti, toda nam kristjanom ne. V svoji notranjosti imamo nekoga, ki nam pravilno svetuje. To je božji glas v nas, to je naša vest.

In kako so bile tudi moje sanje meni od Boga dane v spomin. Saj nam res trgajo mladino. Res ji hočejo vzeti Boga in našo besedo. Matere, ni še prepozno, same lahko odločimo, če hočemo krščansko vzgojo in spoštovanje slovenske besede ali pa brezverno, breznarodno rajo.

Matere, spomnite se tudi na priliko o ljuliki med pšenico. Hudič seje plevel v naše vrste. Javno in na skrivaj zastruplja našo mladino, blati na najgrši način naše najbolj poštene krščanske, slovenske može-vo-ditelje. Ali veste, da je samo brezsranni hudič zmožen takih obrekovanj. Ne verjemite mu, zapodite ga ven iz vaših hiš, iz vaših src. Odločite se 22. februarja pravilno, za blagor naše mladine, našega naroda in domovine, odločite se za slovensko Krščansko demokratsko stranko.

To mi je ležalo na srcu, to sem vam morala tudi povedati, ker bodoči dnevi so resnobni. Mati.

Nagelj in roženkravt

Nekoč je živel tam v tisti deželi, kjer so med visokimi gorami ljubi hribčki in prijazne dolinice, v revni bajti čudovito lepo dekle z imenom Zorica. Lasje kostanjeve barve so padali v gostih kodrih na rame. Temne oči ter polna rdeča lica so dala misliti na nadzemsko bitje. Če bi človek dekleta ne bil poznal iz otroških let, bi ne vedel, da je ona hči Gričnikove Mice, bajtarice koncem vasi. Zorica je bila torej zelo lepa, tako lepa, da je slovela daleč okrog za najlepšo.

Marsikateri fant si jo je hotel pridobiti, a zaman. Vsakega je zasmehovala, bogate in revne, češ da ji v lepoti nikakor in na noben način ni enak.

Tudi Slavko, junaški sin starešine Rožanov, je čul o lepi Zorici. Poslal je k njej 2 sla ter jo pustil najlepše pozdraviti in ji naznaniti, da jo bo prišel prosit za roko, da postane njegova žena. Deklici je srce hitreje bilo, ko je odposlancema naročila, naj sporočita, da težko čaka videti Slavka, kajti njena ljubezen do njega je prišla kakor veter čez goro, čeprav ga niti še poznala ni.

Tedaj se je pa zgodilo, da je potoval po deželi stavec, o katerem je šel glas, da ve za davno pretekle in skrivne prihodnje reči. Šel je pa ravno po poti, ki je vodila proti stanovanju lepe Zorice. Ustavil se je pred bajto ter klical: „Zorica, Zorica, pridi, da ti podarim dva vršička rož. Vsadi jih v lončka in jih postavi na tvoje okence. Prinesla ti bosta srečo!“

Dekle se je pa zaničljivo ozrlo na starca. Prevzetno je reklo: „Spravi se od tod! Svojo srečo sem si že sama poiskala. Zate pa je moja sreča deveta brigal!“

Mati Zorice se je pri teh besedah prestrašila in plaho gledala svojo hčer. Nem in žalosten je stavec odšel. Sredi druge vasi je srečal drugo revno deklico, Rižarjevo

Verico. Vprašal jo je: „Ljubi ti rože, deklica?“ Ko je dobil potrdilo, je rekel: „Tukaj ti podarim dva vršička rož, vršiček rdečega nageljna in zelenega roženkravta. Vsadi jih v lonček in jih postavi na tvoje okence. Prinesla ti bosta srečo! Komaj se mu je dekle zahvalilo, že je hitro nadaljeval svojo pot.

Že drugi dan sta vršička vrasla v krasne rože. Nagelj je pogal rdeče cvete, listi roženkravta pa so se široko razvili in prijetno duhteli.

Tisti dan je jahal rožanskega starešine sin, junaški Slavko, skozi vas, da obiše Zorico, ki mu je bila poslala pozdrave. Ko zagleda Slavko pred Rižarjevo bajto Verico, ki je ravno prilijala rožam, je takoj zadržal konja, kajti takih rož še nikdar in nikjer ni bil videl. In dekle se mu je tako dopadlo, da je pozabil, kam je bil namenjen.

Pozdravil je Verico ter ji odkril svoje ime in svojo — ljubezen. Prosil je njo — in ne Zorice, ali hoče postati njegova žena.

V potrdilo je Verica odrgala list roženkravta in duhteči nagelj ter pritrdila pušeljcu fantu na prsi. Sama pa si je vtaknila nagelj v lase...

Po kratkem je bila vesela svatba, katere so se udeležili ne samo skoraj vsi prebivalci Roža temteč tudi sosednjih dolin in gora. Le ponosna Zorica je plakala doma ter se spominjala starčka z rožami.

Od tistega časa da vsako slovensko dekle svojemu ljubemu kot znamenje žive in verne ljubezni za vsako nedeljo pušeljca — list roženkravta in rdeč nagelj. Sama pa si vtakne nagelj v lase.

Koroški Slovenci pa bomo dali naše glasove edini slovenski stranki — Krščanski demokratski stranki — da bo naš nosilec liste, dr. J. Tischler, nosil nagelj z roženkravtom kot priznani naš zastopnik!

krščanske slovenske stranke, njej oddajmo 22. februarja svoje glasove! Kaj bomo skilili po tujih, ne naših strankah! Svoje se držimo, svoje se oprimumo! To smo dolžni v imenu zvestobe do Koroške! Kajti „kärntnertreu“ — zvestoba do Koroške za nas tudi pomeni, da ostanemo zvesti naši koroški, krščanski, slovenski stranki in ta je:

KRŠČANSKA DEMOKRATSKA STRANKA!

JAVITE IZID VOLITEV

V nedeljo, dne 22. t. m., naj naši zaupniki takoj, ko bodo znani izidi volitev na pozameznih voliščih, te javijo telefonsko v Celovec uredništvu „Našega tednika“. Kličite tel. šte. 43-58. Ako boste potrebovali kakih informacij ali obvestil, ako boste zvečer hoteli izvedeti rezultate volitev, kličite v Celovec tel. šte. 43-58. To številko morete klicati v nedeljo ves dan in zvečer do polnoči.

Električne krušne peči — Pralne stroje za ročni in motorni pogon — Molzne stroje, stroje za posnemanje mleka, Alfa — Štedilnike in vseh velikosti hišne peči — Kotle za kuhanje krme in perila ter vseh vrst gospodarske stroje, šivalne stroje in kolesa ter vse nadomestne dele boste kupili vedno najceneje v trgovini

Johan Lomšek
Zagorje — St. Lj. P. Eberndorf
Ugodni plačilni pogoji. — Na zahtevo cenik zastoj.

Steinacherjevem zborovanju zelo mirni. Verjetno jim je govoril bolj iz srca, ko je govoril proti dvojezični soli in je tako bil z g. Wedenigom na isti liniji, kakor sta sploh Steinacher in Wedenig v miselni povezanosti znižala slovenščino na velikovških šolah od treh na eno uro tedensko.

VELINJA VAS

Dne 25. januarja smo se zbrali v prijetni in gostoljubni hiši Rupijevi.

Pa zakaj, boste vprašali. Ja, hčerka Urška se je možila. Bržkone je hotela biti bolj

Volimo koroško!

Rekli smo že, da mi nismo nikaki cigani, ki bi bili prišli šele včeraj na Koroško. Ne, naš narod prebiva na Koroškem že nad tisoč let! Zgodovina nam pravi, da so prišli naši predniki na Koroško okrog leta 600 po Kr. r. Se malo prej. Torej prebiva naš narod na Koroškem že nad 1350 let! To je že lepa številka!

Naš narod na Koroškem je torej pristen koroški narod! Na Koroškem živita dva naroda: naš narod in nemški narod. Naš narod je torej ravno tako koroški narod kakor nemški! Pravzaprav še bolj, ker so Nemci prišli šele kakih poldrugstolet pozneje na Koroško. Šele okrog l. 750 po Kr. r.

Za nas pomeni torej „koroško“, da ostanemo zvesti našemu koroškemu slovenskemu narodu. To je za nas „kärntnertreu“ — zvestoba do Koroške.

Dá, ostanimo zvesti Koroški! Hočemo ostati zvesti Koroški! Hočemo biti „kärntnertreu“ — Koroški zvesti!

To pomeni, da hočemo in moramo ostati zvesti naši koroški slovenski narodnosti in naši koroški slovenski govornici.

Kako zmotno in napačno bi bilo, če bi kdo mislil, da je bolj koroško, če zavre svojo slovensko narodnost in svojo slovensko materinščino in privzame nemško! To bi bila velika zmota in velik pogrešek! Ne, za nas je „kärntnertreu“ to, da ostanemo

Za našo mladino

Ti in tvoj narod!

V našem času naroda ne gledamo več kot skupino, množico ljudi, ki slučajno govori eno in isto besedo in slučajno živi na kakem koščku te božje zemlje. Danes vemo, da je vsak narod nevidno bitje, ki kot ti misli, čustvuje, hoče ali noče in ki se po svoji zmožnosti ali vrlini uveljavlja v družini drugih narodov. In kot nihče izmed nas ni slučajno na svetu in nihče ni slučajno ud te ali druge družine, tako so tudi narodi predvideni po vekovitem božjem načrtu.

So ljudje, ki mnogo mislijo. Ze od rojstva imajo zdrav razum, morda ga še vezbajo in ostrijo z izobrazbo in izkušnjo. Vsemu hočejo priti do dna, povsod iščejo prvih vzrokov in zadnje cilje. Mišljenje spet drugih je plehko, plitvo in bolno, le zakrito z večjo ali manjšo domišljavostjo. Povsod ostanejo na površju, povsod polovičarski. Tudi narodi so lahko ostroumni, globoki, izobraženi, pa tudi lahko plitki, domišljivi in neumni. In kot so ljudje, ki nič ne mislijo, živijo lahko tudi narodi tjavendan.

So veseli ljudje, katerih ne spravi v obup prav ničesar. Njihovo oko in uho zna iskati in najti lepoto in dobroto, koder čut drugih sledi praznini in temnini. So dobri ljudje, dobri kot vsakdanji kruh. Usmiljeni, kakor je usmiljena mati. Pa so drugi brezsrčni, zagrenjeni, zaprti za lepoto in dobro v življenju, neusmiljeni, grdi. Če je razum prva polovica življenja, je srce druga,

nič manj važna in pomembna. Kjerkoli odpove razum, pristopi srce in odkriva nov, lep, bogat svet. Srce je kačipot razumu v svet nadnarave in milosti, ki ga oko še ni videlo in uho ne slišalo. Tudi narodi imajo svoje srce, iz katerega se izliva dobrota, usmiljenje, želja po blagem in lepem, iz katerega pa izhaja tudi mnogokrat brutalnost, trdosrčnost, neusmiljenost in grdota.

Tretje, najvažnejše v človeku, je volja. Spoznanje in čustvovanje brez dejanja je prazno, je igračkkanje. Resnico in pravico spoznavš zato, da ji slediš, ne da se ji umikaš. Razumnost ni v besedičenju, in naj bo to še tako učeno, razumnost se kaže v dejanju. Dobrosrčnost, usmiljenje, stremljenje za lepim in blagim — brez dejanj je vse to prazen nič. Tako pri človeku kakor pri narodu. Kot so ljudje so tudi narodi brez volje. Spoznajo resnico, vidijo lepoto, drviyo pa za strastjo in za grdobo. Pomanjkanje trdne volje, pravijo učenjaki, je sodobno zlo človeštva, posameznikov in narodov.

Sedaj, draga mladina, vidiš svoj narod pred seboj kot živo bitje, ki misli, čustvuje, hoče ali noče. Ali bi ga želel nekega, brezsrčnega, vsega mahedravega, da bi bil v spotiko in zasmeh drugim? Ne! Potem, prijatelj, bistri najprej svoj razum, oblikuj svoje srce in utruj svojo voljo in nato bistri, oblikuj in utruj še druge in izklesal boš zdrav obraz svojega naroda!

MLADINA PIŠE:

SELE

Ze smo prebrali nekaj števk „Tednika“, odkar nam je trpeče dekle iz Tinj odprla svoje boleče srce. V tolažbo ji hočem poslati nekaj vrstic. Lažje ti bo morda pri srcu, če ti povem, da ne hodiš sama po tej poti, temveč, da imaš prijateljico, ki te razume. Pišeš, da nosiš križ bolezni že štiri leta. Gotovo so dolga, prav posebno pa še za bolnika. Še daljša pa so, če jih je sedemkrat toliko, kar gotovo ne boš verjela, pa je resnica. V najmlajši dobi življenja mi je poslal Bog ta križ, katerega nosim že omejneno število let brez vsakega upanja na ozdravitev. Gotovo mi, dekletu v cvetoči

mladosti, ni bilo lahko zapustiti šumečo mesto in se podati v samotno tišino, kjer že prebivam toliko let in premišljujem svoje usodepolno življenje. Vsa leta moje bolezni se mi zdijo kot težke sanje, iz katerih se ne morem prebuditi in ležijo na meni kakor mora, da se ne morem zganiti.

Tudi jaz gledam včasih s solznimi očmi pri oknu za zdravo in veselo mladino in si mislim: „To, kar ste danes vi, sem bila nekoč tudi jaz in kar sem jaz danes, postanete lahko tudi vi.“ Tako se tolažim in zaupam v božjo previdnost. Staršem pa se zahvaljujem, da so me dobro vzgojili in utrdili, kajti brez tega bi bila bolezen neznošna.

Kako se je Pukšan vozil z avtom

Pukšani so vozili gnoj na njive, da bodo imeli debelo repo. Župan je vozil z mlado kobilo in ko se je vračal s praznim vozom, ga sreča lep avto. Kobila še ni videla takega čudnega voza. Hop! pa je zavila preko jarka na travnik. Ko se je župan pobral in zopet privlekel kobilo in voz nazaj na cesto, ga vpraša Smrduhov Nace, kako da je njegova kobila tako strašljiva.

„Butec“, mu odvrne župan, „zakaj je strašljiva! Ali se ti ne bi ustrašil, ako bi na primer videl, da tvoje hlače same letajo po cesti? Kobili pač ne gre v glavo, da lahko voz sam vozi! To je tisto!“

Smrduhovemu Nacetu reč ni šla bogve kako v glavo. Pa je oni dan poprosil prvega šoferja, ki ga je srečal, naj ga vzame s seboj v avto. Nikdar se še ni vozil s takim čudnim vozilom, ki sam drvi naprej in se še ne zmeni ne, da bi kdo vlekel. Šofer je bil dober mož in je rad ustregel Nacetu. Povabil ga je v avto ter pognal motor. Zdrvela sta kakor blisk in bila naenkrat v novem kraju, ki ga Nace še nikoli ni videl.

„Primojdunaj, to je voznja!“ se je čudil Nace in občudoval šoferja, ki je tako učen mož in suče samo majhno kolo, pa gre vse kakor strela. Šoferju je reč laskala in hotel se je še bolj postaviti. Pognal je avto z največjo brzino.

„Presneto, kar sapo mi zapira!“ je zadovoljno godel Nace in se imel za velikega gospoda. Privozila sta do velikega travnika, kjer so racale gosi.

„Eno si privoščival!“ predlaga Nace ter nagovarja šoferja, naj ustavi. Avto je privozil ravno na ovinek, kjer je stala košata jablana.

„Rečem ti,“ zakriči Nace in potegne šo-

ferja za rokav, „ustavi vendar že enkrat tvojo ropotijo!“

Rresk! sta zadela v jablano in v krasnem

loku oba zletela na travnik. Šofer se je najprej potipal, če ima še cele kosti, Nace pa je mirno sedel v travi. Šele čez nekaj časa se je dvignil ter stopil k šoferju.

„Čujte, gospod,“ mu je dejal, kako pa vi ustavite tega hudimana, če ni nobenega drevesa blizu?“

Toda namesto odgovora je dobil Nace eno preko glave in je moral peš domov. Šofer pa je milo gledal razbiti avto, nato pa je vzdihnil:

„Preteti Pukšani, kam ste le gledali, ko je Bog pamet delil.“

Franjo Čiček.

PROSVETNI GLASNIK

Žena in javno življenje

Gotovo ni naloga vseh deklet in žena aktivno oblikovati javno življenje. V splošnem pa ne odgovarja dostojanstvu ženske, če se udeležuje kot političarka. Zgodovina pa vendar kaže, da so v življenju držav in narodov bili časi, v katerih so žene odločale v življenju narodov in držav. Posebej moramo omeniti v javno življenje posegajoče žene narodov starega zakona, kakor na primer prerokinja Debora, junakinja Judita, Estera itd. Ne pozabimo tudi ne na Ivano Orleansko.

Seveda mora biti žena, ki stoji sredi političnega življenja, za to poklicana in mora biti tako izrazita in utrjena osebnost, da v svojem ženskem značaju ne postane nezvesta ali fanatična.

Mislim pa, da je napačno, če kdo trdi, da imajo dekleta in žene samo nalogo ostati vedno pri kuhalnici in se brigati za gospodinjske stvari v najožjem smislu.

Dekle današnjega časa, tudi če deluje v več ali manj zavarovanem krogu družine, mora malo pomisliti, kaj se danes v svetu in v njeni domovini dogaja. To zanimanje za politična dogajanja, seveda ne za dnevnopolitične podrobnosti in posamezna vprašanja, je važno in potrebno predvsem za ona dekleta in žene, ki so zaposlene kot delavke v obratih, nastavljenke v pisarnah itd. Ne podcenjujmo vpliva dekleta na njihovo okolico! Čeravno žena ni v pravem smislu kot političarka aktivna, ima pa vendar možnost in dostikrat tudi dolžnost, da tudi v političnih vprašanjih na okolico vpliva razjasnjujoče, razbistrujoče in pomirjujoče.

Katoliško dekle mora imeti tudi korajžo, da nastopi proti škodljivim nazorom, ki se v imenu politike ali v oblačilu politike pojavijo, če ti nazori nasprotujejo socialnim ali kulturnopolitičnim načelom Cerkve in vesti.

Nadalje moramo opozoriti na odgovornost, katero imajo dekleta kot bodoče žene in matere za svojo lastno družino! Možu in doraščajoči mladini mora stati dekle in žena tudi v vprašanjih političnega življenja kot razumna svetovalka in morda celo kot svariteljica ob strani. Ali ni tudi to ženina in materina dolžnost. Koliko nesreč za narod in domovino bi morda izostalo, če bi v odločitvah, ki se tičejo življenja kakršne-

ga koli naroda ali domovine, ne odločevala samo sodba mož, temveč bi možu pri vseh teh odločitvah stala ob strani žena s svojo posebno življenjsko izkušnjo.

Ne verjamem, da bi se po mirnem in treznem presojanju in preudarjanju se našlo kakšno dekle, ki bi ne spoznalo za pametno, da bi morala imeti tudi dekleta odprta čustva in buden posluš za vsa ona vprašanja, katera določajo veliko linijo politike na Koroškem, v Avstriji in sploh v svetu. Ne sme nam biti vseeno, ali gre naša ljuba domovina boljši bodočnosti nasproti ali pa bo okoli nas postalo še temneje.

Naše prireditve

VOGRČE

Zelo se veselimo, ko beremo v „Našem tedniku“ vsak teden precej vabil na kulturne prireditve. Jako razveseljivo je, da se po naših slovenskih vaseh spet zbujajo novo prosvetno življenje.

Tudi pri nas se še tu pa tam kaj napravi, želeli pa bi, da bi tudi naša mladina vzjubila prosvetno delo in tako lahko konkurirala z našimi sosednimi društvi.

Pred kratkim smo uprizorili igro „Gospod mora biti.“ Prireditve je bila dobro obiskana. Tudi igralci so svoje vloge lepo rešili. Videlo pa se je, kako si ljudstvo želi duševne hrane in domačega razvedrila. Upamo, da nas bodo naši igralci kmalu spet razveselili s kulturno prireditvijo.

IZ CENTRALE KRŠČANSKE PROSVETE

Vse organizacije farne mladine in vsa slovenska prosvetna društva ponovno opozarjamo, da je v Celovcu, Viktringer Ring 26 (v Mohorjevi hiši) ustanovljena Centrala krščanske prosvete. V vseh prosvetnih in kulturnih zadevah se obračajte z zaupanjem na njo.

Uprava „Našega tednika“ je posojevala skozi vsa leta kulturnim organizacijam, prosvetnim društvom in posameznim prosvetašem igre. Vljudno vas prosimo, da nam igre nemudoma vrnete, ker jih nujno potrebujemo.

Nadalje prosimo vse, ki imajo še druge igre, kakor so bile razvidne iz našega seznama, naj nam jih posodijo in pošljejo v prepis. Po prepisu vam igre takoj vrnemo.

OSLICA

V hlevu, doli v zadnjem kotu, smo odkazali ti stan.

Vselej, kadar pridem mimo, te pozdravim: „Dober dan!“

Kamor te povede cesta, brez ustavljanja hitiš. Vdana si, pokorna, zvesta, vse pohlevno potrpiš.

Le ime te ponižuje, deca ti ne dá miru; zgodovina pa spričuje slavo tvojega rodu.

Tvoja srečna davna mati slišala je rajski spev, gledala je božje Dete v jaslih ter mu grela hlev.

Slišala je sporočilo, vstanejo naj in beže. — Božje Dete oklenilo plaho se je Matere.

Vsedli so se na oslico, ko je spal še zarje svit; angel je za njimi stopal ter zabrisal sled kopit.

Dnevi so se dopolnili, gre v Jeruzalem Gospod, sedež mu je na oslici, ljudstvo zbira se v spreved.

Hej, oslica, le ponosno stopaj skozi trg in vas! — teh dogodkov ti nikoli ne izbriše novi čas.

Limbarski

PO SVETU

Na mednarodnem šahovskem turnirju v Beverwijku na Nizozemskem je v mojstrski skupini zmagal brez poraza Rossolimo (Francija), ki je dosegel 9 točk v 11 partijah.

Podmornice za vožnjo pod ledom. Polarni raziskovalec Hubert Wilkins je rekel, da grade v ZDA podmornice (Unterseeboote) na atomski pogon, ki bodo operirale pod ledom na področju Severnega tečaja. Imele bodo stolpiče za ogrevanje in plule bodo lahko pod arktičnim ledom, da jih tudi z radarjem ne bo moč odkriti.

Pred novimi atomskimi poskusi. Ameriška komisija za atomsko silo je sporočila, da bodo izvedli vrsto novih atomskih poizkusov na preizkusnem ozemlju v Nevadi v bližini mesta Las Vegas. Poizkuse bodo izvršili v mesecu marcu.

Kakor pravi sporočilo bo namen poizkusov pospešiti razvoj novih in izboljšanih atomskih naprav in preskrbeti novo atomsko orožje za proučevanje vojaške in civilne obrambe. — Pri poizkusih bo sodelovalo 18.000 vojakov iz vojske, mornarice in letalstva ter iz enot mornarskih strelcev.

Po vojni je diplomiralo v Ljubljani nad 3000 študentov. Na univerzi v Ljubljani je v sedmih letih diplomiralo 2326 študentov, medtem je tehnična visoka šola vzgojila 536 inženirjev, a medicinska visoka šola nekaj več kot 328 zdravnikov. — V povojnih letih je na višji pedagoški šoli v Ljubljani diplomiralo 271 slušateljev, a na Akademiji za igralško umetnost 22 igralcev.

ZA DOBRO VOLJO

Roža in Julča pritečeta z neko gosko pred sodnika in vsaka trdi, da je gos njena.

Sodnik: „Roža, ali je goska Julčina?“

Roža: „Ni, rečem jaz!“

Sodnik: „Julča, ali je goska Rožina?“

Julča: „Ni, nikoli ne!“

Sodnik: „Če ni goska ne Rožina in goska tudi ni Julčina, je goska moja. Janoš, nesij jo v kuhinjo!“

PRI SKUŠNJI

Učitelj: „No Franček, koliko prstov imaš na nogah in nogah?“

Franček (šteje): „Na rokah jih imam deset, na nogah pa jih ne morem šteti, ker sem danes zavoljo skušnje obut.“

Uganke: Kadar je lepo, v kotu čepi, kadar je dež, pa okoli leti?

(Deznik) V zemljo gleda, v nebo vpije; kar v njej je, pa mu ni duše?

(Zvon) Katere palice se je najbolj bati?

(Beraček)

Za pravo zadružništvo

V zadružništvu, v njegovem razvoju, moramo razlikovati štiri tipe, štiri oblike, ki se bolj ali manj razlikujejo med seboj.

1. Iluzionizem ali nestvarno zadružništvo hoče ustvariti nov svet, v katerem naj bi bilo celotno gospodarsko in državno-politično življenje povezano v zadrugah. V zadrugah bi naj bili zastopani vsi poklici in v vsaki zadrugi, ki naj bi obsegala 300 družin, bi izdelovali vse, kar teh 300 družin potrebuje. Teh 300 družin bi stanovalo skupno v veliki palači in vsaka prisilna uredba za pravilno ureditev skupnega življenja bi bila po tem nauku odveč. Taka zadruga bi se nato — kakor misli ta nauk — razvijala v največjem miru in največjem blagostanju vseh zadružnikov.

Zastopniki takega zadružništva pa ne računajo s človeško naravo in zidajo gradove v oblake. Tako idealno skupno življenje je mogoče samo v sanjah, ne pa v resnici in vsaka taka ustanova, ako bi jo ustvarili, bi se podrla, predno bi še bila zgrajena. Pravo zadružništvo pa niso sanje, ni nekak izmišljen svet, ampak je stvarnost, ki mora računati s človeško naravo in s človeškimi potrebami.

2. Materializem uči ravno v nasprotju s prednjim naukom, da je človek samo snov, samo materija in da ima zato človek tudi samo materialne, samo snovne potrebe. Materializem taji obstoj vsega duhovnega, vsega duševnega, ker priznava samo to, kar se da tehtati, vagati in meriti. V smislu tega nauka je tudi sreča človeka odvisna edino in samo od materije, od snovi. V tem pa je tudi največja zmeta materializma, ki uči, da more samo materija, samo snov dati človeku vso srečo in zadovoljstvo. Zato materialist tudi uči, da so resnica, ljubezen do bližnjega in npravnost samo prazne besede, izmišljene za varanje ljudi. Po nauku o materializmu je temelj in podlaga resnice samo v snovi, v materiji.

Gorje vsakemu zadružništvu, ki gradi na tem nauku. Saj ne more več računati z odgovornostjo članov in ne z zavestjo dolžnosti do bližnjega med svojim članstvom. To zadružništvo ne more obljubiti in še manj dati svobode in avtonomije ali samouprave zadrugi, ker te vrednote za materialista ne obstojajo. Materialist je slep za največjo resnico stvarstva, za Stvarnika življenja, ker taji tudi stvarnost človeške svobode. Tako zadružništvo, ki taji človekovo svobodo, ne more tej svobodi služiti in tako zadružništvo ni nobeno zadružništvo več. Žal zidajo danes tisti, ki pravijo na Koroškem, da vodijo slovenske zadruge, na tej miselnosti

materializma in je zato tudi v veliko škodo vseh slovenskih zadružnikov na Koroškem. Zadružniki namreč ne priznavajo tega nauka, ampak jim je po vsiljenih „voditeljih“ vsiljen.

3. Idealizem uči, da izhaja duh iz snovi iz materije in da je duh materiji nadrejen. Zato duh vodi materijo. Idealist priznava nadsnovne, to je duševne vrednote. S tem, da idealist pravilno presoja in priznava snovnost in duševnost ter njuno medsebojno odvisnost, vodi do pravega realizma ali do prave stvarnosti.

4. Realizem ali stvarnost v zvezi z idealizmom u tvorja vrednote trajne vrednosti in iz tega klije pravo življenje. To velja v vsem življenju in še prav posebej v zadružništvu.

Začetnik tega in takega zadružništva je Fried. Viljem Raiffeisen. On je zastopnik posrečene povezave idealizma in realizma.

Parilnike (Futterdämpfer), pralne stroje
nudi pod ugodnimi plačilnimi pogoji
KURT MARKTL & o.
kmetijski stroji in nadomestni deli
CELOVEC-KLAGENFURT, St. Peter, konča
postaja obusa. Völkermarkter Strasse Nr. 117

Njegovo delo temelji na njegovi zaobljubi, ki jo je naredil s še nekaterimi sodelavci, ko je bil star 24 let. Rekel je: „Vedno hočemo biti veseli, vedno pa hočemo pomagati vsem, ki so pomoči potrebni. To je še danes načelo vsakega pravega zadružništva.“

Ni pravičnosti brez ljubezni! Ni svobode brez dolžnosti! Ni reda brez priznanja zakonov npravnosti ali etike! — To vse pa je tudi zlata pot sredine, ki jo zadružništvo hoče in potrebuje, ako hoče uspevati. Kdor stoji tako na tih stvarnosti, ta more tudi povzdigniti svoj duh nad zvezde.

Tako zadružništvo, ki temelji na teh načelih, je pravo zadružništvo. Po takem zadružništvu moramo tudi mi stremeti in ga moramo poizkušati doseči. Zadružniki na Koroškem zavračajo vsako materialistično zadružništvo, ki vodi v nesrečo. Zato morajo zahtevati, da se takemu naziranju podredi tudi današnje vodstvo našega zadružništva in da to opusti svoje materialistično naziranje v zadružništvu. To je nam tu e, ker je to posledica naukov nemškega judovskega materializma in brezbožnega komunizma.

Našim gospodinjam

Na novem domu

V „Našem tedniku“ sem brala članek: „Nevesti na pot v novi dom“. Ob branju tega članka se mi je odprla rana, ki je bila zame, kot mladi gospodinjji, več let prav boleča. Ne morem drugače, kot da napišem nekaj besed v zagovor tem mladim gospodinjam, ki pridejo v nov dom, kjer ponekod najdejo taščo, ki jih ne mara in jih npravnost zaničuje. Prav bi bilo, če bi se tašče spomnile, kako je bilo takrat, ko so one kot mlade gospodinje prišle v nov dom in si želele ljudi, ki bi jim pomagali in z njenimi morebitnimi napakami potrpeali. Tudi pravim: ako imajo otroci dolžnosti do staršev, jih imajo tudi straši do svojih otrok in čeprav je ta otrok samo žena njihovega sina.

Kaj mora včasih nevesta prestati pred poroko. In predno pride v novi dom, koliko obrekovanja in groženj, tako da mlada žena živi v strahu ob misli na nov delokrog. Vse napake na njej vidijo. A največje hudo je, ako je pred poroko v ljubezni šla predaleč, se spozabila. — Nič, kar naredi, ni prav. Ako molči in potrpečljivo prenasa tezo dneva, se vanjo zaganjajo. Če pridno dela, se reče: „Dela zato, da bi bila pohvaljena.“ Če je za gospodinjstvo skrbna, se tasca boji, da ji bo kuhalnico vzela iz rok; če vidijo, da je pri delu spretna, ni prav. Če je počasna — je lena itd.

Prej je bilo vse dobro in prav narejeno, skuhanu, kruha vedno dovolj pri hiši. Sedaj pa, ako ni kruh pravočasno pečen, je že zamera, da jim na stara leta še kruha ne privoščijo. Vse je že pozabila, kako je bilo njej, ko je prišla k hiši in je bilo treba dote izplačevati, za starše skrbeti. Vse prehitro je pozabila, kako hudo je bilo, ko je suša vzela velik del pridelkov; pozabila, ko ni bilo denarja za davke in je bolezen pri živini vzela zadnji vir dohodka. Ko bi se hotelo malo ozreti nazaj na prva leta gospodarstva, bi z mladimi lažje potrpeala. Sedaj pa, ko sami niso več gospodarji: „Pa vzemi, kjer hočeš, jaz moram imeti, kar mi gre.“

In tisto vedno zbadanje: „Ko sem bila jaz gospodinja, smo vse drugače kuhali, delali, gospodarili; pa je bilo vedno v ega dovolj pri hiši.“ Ko je živina zbolela, je bila nesreča pri porodu, so otroci zboleli, je bila vedno le mlada gospodinja kriva, ki nič ne zna in nič ne ve, ki ni za nobeno rabo pri hiši. Kako to boli, ko vendar po svoji pameti in znanju, ki ga imaš iz gospodinjske šole, vse narediš, da nesreča ni pre-

velika. Kako me je bolelo, ko mi je ob takih neprilikah vrgla tašča v obraz, da je z menoj prišlo prokletstvo v hišo. In zopet ob drugi priložnosti: „Prav nič te ni bilo treba, ne tebe, ne tistega tvojega „pankerta!“ O, kako to bolil! Se mi je v spominu dan po poroki, ko sem zjutraj prišla v kuhinjo in pozdravila: „Dobro jutro, mama, ne zamerite, malo sem za pala.“ — „Kakor si navajena,“ je bil njen odgovor in ne da bi me pogledala, je zalupitnila vrata in odšla iz kuhinje. Koliko temu pozdravu podobnih je še bilo v najinem življenju.

Najbolj sem se bala najhujše ure poroda. Posebno, če me je doletel v poletnih mesecih, ko je bilo zunaj največ dela. Hvala Bogu, da imam dobrega moža, ki je zame poskrbel. Ni čudno, da si mlade matere iz strahu pred taščo na zdravju škodujejo. Mnoge nobene prave postrežbe nimajo in vselej morajo poslušati, kako so mehke in lene. One pa, da so takoj po porodu vstale in šle na delo.

Reva se v svoji brikosti zares prisili in vstane. Priznam, da mlade nismo tako trdne, kot so bile naše matere. Vendar si žena v takem slučaju zdravje pokvari, da vse življenje trpi sama, njen mož in vsa družina.

V našem kraju poznam ženo, ki jo je sama dobrota do staršev. Pa ji je tašča ob neki priložnosti vrgla v obraz: „Čim bolj lepo boš ti z menoj ravnala, bolj trda bom jaz s teboj!“ In vendar se mlada gospodinja premaga, ji je še vedno dobra in jo spoštuje. Taka je bila njena tašča.

Nekatere so dobre, kot prava mati. Poznala sem mater, ki je svojemu sinu naročila, naj bo dober mož svoji mladi ženi. Pred poroko je nevesto pokrižala in kakor hčer objela. Naša sosedka, ki je sedaj že v večnosti, je mladi mamiči stisnila v roko prihranjen denar rekoč: „Za težko uro poroda daj za sv. mašo in za svečo k Materi božji, da bo vse po sreči.“

Blagrujem neveste, ki v moževem domu najdejo dobro mater. Meni pa so bila mlada leta zakonskega življenja v tem oziru do kraja zagrenjena.

Blagor tisti družini, kjer se starši zavedajo svoje dolžnosti. Taki starši svojim otrokom izpolnjevanje četrte božje zapovedi zelo olajšajo. Prav bi bilo, da bi starši z mlado gospodinjjo potrpeali. Vsak malo bo že potrpeal, eden pa vsega potrpeti vedno ne more.

Slepe žleze in njihovi proizvodi

Lepo razvito telo, skladno delovanje vseh organov, nemoten potek raznih življenjskih dogajanj v našem telesu, zavisi deloma od pravičnega delovanja živčevja, potem od nemotenega krvnega obtoka in slednjič od delovanja pobudnin, oziroma slepih žlez, ki jih proizvajajo. Ob tej priliki si hočemo na kratko ogledati vpliv in učinkovanje pobudnin ter delovanje slepih žlez.

V našem telesu je več vrst žlez; vsem je lastno, da proizvajajo razne proizvode, ki jih telo deloma uporabi, deloma pa odstrani. Na primer lojnice proizvajajo in izločajo loj, ki masti lase, dlako in kožo ter jo ohranja mehko, voljno in prožno; znojnice proizvajajo znoj in ga izločajo ter s tem pospešujejo odstranjevanje nekori tnih, da celo škodljivih snovi iz telesa ter obenem urejajo njegovo toploto; slinavke v ustni šupljini proizvajajo in izločajo slino, ki jo telo uporabi; slina sodeluje pri prebavi zlasti ogljikovih vodikov, n pr. sladkorja in škroba; pravkar navedene žleze slinavke, potem trebušna slinavka, jetra itd. so žleze, ki proizvajajo za telo važne in potrebne proizvode ter jih izločajo v telesne šupljine, da tam vrše vojo nalogo. Vse te žleze imajo posebne odprtine, izvode, skozi katere izceejajo v telesne šupljine, n. pr. v ustno šupljino, v črevo, v želodec itd. svoje izločke.

Poleg teh žlez so v telesu tudi žleze, ki sicer proizvajajo posebne, svojevrsne proizvode, jih pa ne izlivajo v telesne šupljine, ker nimajo posebnih odprtin ali izvodov; pravimo jim zato slepe žleze (kot slepa ulica); o prave žleze, ker proizvajajo snovi; so pa slepe, ker nimajo izhoda. Te žleze, kakor tudi njihovi proizvodi, so za organi-

zem nad vse važni; pubudnine ali hormoni (tako namreč imenujemo proizvode slepih žlez, ki jim pravimo tudi endokrine žleze, kar bi pomenilo, žleze, ki znotraj v sebi izločijo svoje proizvode), prihajajo iz žlez naravnost v kri in po njej v ves organizem ter deloma pospešujejo deloma ovirajo delovanje organizma ali kakega organa. Pomanjkanje pobudnin ali pa neredno (premočno, oziroma prešibko, torej nezadostno) delovanje slepih žlez ima za posledico hude motnje v organizmu; toda ne le na telesna dogajanja vplivajo pobudnine, ampak tudi na duševna.

Take slepe žleze so: ščitnica (ali ščitna žleza), obščitnica, priželjc, trebušna slinavka (oziroma določeni njeni deli) deloma spolne žleze, možganski privesek, češerika in nadobist. So pa še v prebavilih in organih slepe žleze, ki izločajo posebne pobudnine, ki vplivajo na prebavo in presnovo. Celu vsako tkivo ima svoje lastne pobudnine. Toda zgoraj naštetje so najbolj značne in važne. O njih pa bomo več pisali prihodnjič.

FLUORIDI ZMANJSUJEJO GNITJE ZOB

V mestu Marshall v državi Texas v Združenih državah so leta 1946 pričeli s pitno vodo mešati fluoride, o katerih so pričakovali, da bi utegnili zmanjšati gnitje zob. Sedaj so s plosnim pregledom stalno bivaajočih otrok v mestu ugotovili, da se je po petih letih uporabe take vode zmanjšalo gnitje zob za 57 odstotkov. V zadnjem času so pričeli tako dodajati fluoride vodi v 460 ameriških mestih.

Evropska proizvodnja jekla v letu 1952

Kot je razvidno iz četrtletnega poročila Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo, je evropska proizvodnja surovega jekla v letu 1952 dosegla nov rekord. Poročilo pri tem ne upošteva produkcije Sovjetske zveze.

Skupna proizvodnja evropskega jekla 73.870.000 ton v letu 1952 prekaša rekordno produkcijo leta 1951 za približno 9%. Evropska proizvodnja surovega železa pa je v prvih devetih mesecih leta 1952 bila po objavljenem poročilu Gospodarske komisije za 8% večja kot v istem obdobju leta 1951. Tudi proizvodnja železne rude in kovinarskega koksa je po objavljenih podatkih v letu 1952 znatno večja.

Belgija in Luksemburška sta obdržali v letu 1952 rekordno raven svoje proizvodnje surovega jekla, ki sta jo dosegli v letu 1951. Velika Britanija je v letu 1952 v bistvu spet dosegla rekordno raven svoje proizvodnje surovega železa leta 1950. Proizvodnja Zahodne Nemčije leta 1952 sta prekosili samo proizvodnji leta 1928 in 1929. Za ostale države zahodne in vzhodne Evrope je bila proizvodnja surovega jekla leta 1952 najboljša, kar jih je doslej bilo. Skupna produkcija surovega železa Evrope izven Sovjetske zveze je v prvih devetih mesecih leta 1952 dosegla 53 milijonov ton, a v istem obdobju leta 1951 samo 49.100.000 ton.

Zadnje četrtletno poročilo Gospodarske komisije za Evropo o proizvodnji jekla izkazuje naslednje povečanje proizvodnje posameznih dežel: Avstrija 12%, Belgija 2%, Češkoslovaška 9%, Danska 3%, Posarje 17%, Zahodna Nemčija 21%, Vzhodna Nemčija 111%, Poljska 17%, Madžarska 28%, Italija 11%, Trst 113%, Luksemburška 2%, Nizozemska 3%, Norveška 18%, Romunija 14%, Španija 16%, Švedska 20%, Švica 13%, Turčija 27%, Velika Britanija

9% in Jugoslavija 7%.

Proizvodnja železne rude v 11 najvažnejših evropskih deželah je po razpoložljivih podatkih porasla od vsega 65.8 milijonov ton v prvih devetih mesecih leta 1951 na 76.4 milijonov ton v istem obdobju leta 1952 ali za 16%.

V odstotkih je ta proizvodnja porasla: v Avstriji za 12%, v Franciji za 17%, v Zahodni Nemčiji za 17%, v Italiji za 57%, v Luksemburški za 28%, na Norveškem za 92%, v Španiji za 28%, na Švedskem za 8%, v Turčiji za 43%, v Veliki Britaniji za 8% in v Jugoslaviji za 22%.

TEKOČE UMETNO GNOJILO

Ena največjih tovarn za izdelavo umetnih gnojil v Severni Ameriki Du Pont Company je začela z izdelovanjem tekočega umetnega gnojila. Tega gnojila ni treba zakriti z zemljo, ampak ga razpršijo nad njivo. To umetno gnojilo, ki je primerno za vse vrste rastlin, ima ime „Du Pont Soluble Plant Food“. Vsebuje fosfor, kalij in še druge važne hranilne snovi.

To umetno gnojilo je mogoče porazdeliti na zemljo kakor suha umetna gnojila. Mogoče pa je to umetno gnojilo, ki je tekočina brez vonja, razpršiti po sobnih rastlinah, po vrtnicah, po grmovju, po vrtnih gredah, po zelenjavi, po sadnem drevju, po jagodičevju, po okrasnem grmičevju in po tratah.

To umetno gnojilo bo velikega pomena zlasti v poletnih mesecih suše, ker ne potrebuje zemeljske vlage, ki mora suha umetna gnojila najpreje raztopiti, da jih nato morejo rastline vsrkati. — Novo tekoče umetno gnojilo bo prišlo v Ameriki v promet letošnje spomlad.

OBIRSKO

Predvolilno zborovanje v nedeljo, dne 15. februarja, po maši pri Zupancu je zbralo Obirčane, da so poslušali razna mnenja. Saj sta bili kar dve zborovanji po vrsti. Najprvo zborovanje socialno-demokratske stranke, na katerem je govoril dobrolski župan, potem pa še zborovanje Krščanske demokratske stranke, ki ga je vodil zastopnik in kandidat te stranke, občan naše občine Bele, g. Miha Švegel, p. d. Izep v Lobniku. Z zanimanjem so sledili vsi živahnemu razgovoru. Spoznali smo, da imamo voliti med tujim materializmom in domačo vernostjo, med tujimi in domačimi, slovenskimi kandidati, med lepimi obljubami in vsakdanjo resničnostjo. Pri takem spoznanju odločitev ne more biti težka. S svojim glasovanjem za Krščansko demokratsko stranko se hočemo izreči za našo lepo krščansko domačnost in poštenost, za enakopravnost in socialno pravičnost, za pravi mir in resnično prijateljsko sožitje med narodi. Vseh zborovalcev je bilo okoli 70, kar pomeni za Obirsko pri teh potih in pri tem vremenu veliko zanimanje za javno življenje, ki pljuska tudi v naše obirške tesni in bregove. Radi bomo sprejemali od drugod, kar je res dobrega in naprednega, pri tem pa hočemo ohraniti svojo starodavno domačo kulturo, le ta nas more vzgojiti v korenite poštenjake, da bomo tudi mi Obirčani gledali z jasnimi, samozavestnimi očmi v obraz vsakemu tujcu. Obirčani, dvignite glave, naše glasovnice so glasovnice neomadeževane Krščanske demokratske stranke!

RADIŠE

Naši pevci in igralci so nam priredili po daljšem času zopet lepo in veselo popoldne. Ljudje so se odzvali v lepem številu in dobro napolnili našo dvorano. Pevci so z veselo pesmijo otvorili prireditve. Sledila je vesela in poučna igra „Divji in nedeljski lovci“. — Igra nam kaže trdo življenje naših ljudi iz goriške okolice, katerim tisto bore malo zemlje ne daje dovolj kruha. Ker v dolgi zimski dobi ni dela in nikjer nobenega zasluzka, prisili marsikatero pomanjkanje in glad na pot divjega lovca. Igro so v tako kratkem času tako dovrše-

So nekateri, ki ob vsaki priliki govorijo o matičnem narodu, v mislih pa imajo le denar, ki ga ti plačanci od tam dobivajo. Ako ne bi bilo denarja, ti izkoreninjenci ne bi vedeli za matični narod. — Mi pa priznavamo, da smo živ del matičnega slovenskega naroda, ne da bi bili za to plačani.

no zaigrali, da moremo režiserju in pevodju g. Simeju od srca čestitati, predvsem ker je bilo nad polovico igralcev prvič na odru. Med njimi so pa bili tudi starejši in izkušeni igralci, ki so znali osvojiti mlajše, da so tako dovršeno vsi skupaj podajali svoje vloge.

Kajznikov Rudi v vlogi Laskarja je tako dovršeno igral navihanega divjega lovca in s svojimi dovtipi razživil vse gledalce, da so se iz srca nasmejali.

Kaj takega vidite malokje, da je na odru nastopala tudi živa divjačina, med drugim lep, krotak srnjak. Teta Nani je tudi to pot nastopila na odru, kot nevidna žena, še krotki srnjak je ni videl, ampak je bil ves prevzet ob pogledu na napolnjeno dvorano.

Vso pohvalo zasluži ob prvem nastopu novi fantovski pevski zbor, vzlet iz igralske skupine, ki nam je zapel čisto nove pesmi.

Fantje, le pogumno po tej poti! S tem delate čast našemu narodu in ste v ponos radiški fari in tako izpopolnjujete naš cerkveni pevski zbor!

SELE

„Poroka pa naj bo sredi tedna, 11. februarja, in ne v ponedeljek, da nas častilci plavega ponedeljka ne bodo nadlegovali.“ Tako nekako sta se pred tedni menila Makselj Mak, inženir boroveljske tovarne in naša občin-ka tajnica Rozina Mak. Stanovanje na Bajtišah je pripravljeno, ovire ni nobene, pa naj jima mlada leta skupno potekajo v srečnem zakonu!

Prijazni so bili zimski tedni, sončni in primeroma mili. Toda za 11. februar se je vreme poslabšalo, kakor da bi hotelo preprečiti ali skazitati poročni dan. Ponoči je zapadel nov sneg, zameti in plazovi in gripa so zadržali nekaj povabljenih svatov. Tudi ženinov polbrat dr. Valentin Travnik se

iz Borovelj ni mogel podati na pot. Poroka pa se je z malo zamudo vendarle izvršila. Poročil in daroval poročno mašo je namesto obolelega g. župnika č. g. kaplan Ivan Matko. Priči sta bila: g. Urban Olip, p. d. Froncej in g. župan Simon Ogris. Ženitovanje pri Falleju je v veseljem razpoloženju in prepevanju zaključilo praznik ustanovitve nove družine.

Gospod inženir je domačin iz Sel, ki se je z izredno nadarjenostjo in pridnostjo v nekaj letih povzpел do svoje službe. Tudi Rozina je Selanka. Nekaj let je kot občinska tajnica v splošno zadovoljstvo vodila občinsko pisarno, bila je do ljudi prijazna in postrežljiva. Zato jo bomo pogrešali. Novoporočencema želimo, naj jima ostane poročna sreča trajno sveža!

KOTMARA VAS

Kakor vsako leto tako smo tudi letos prav slovesno obhajali dan našega celodnevnega čiščenja in pa praznik sv. Bostjana, ki je drugi naš farni patron. Že mesec prej so nas gospod župnik opominjali in vabili, da ta dan obiščemo cerkev. Prav lepo število faranov se je udeležilo sv. maše in tudi prejema sv. zakramentov. Sv. maše so bile darovane od 7. do 11. ure. Pri vsaki sv. maši je bila tudi pridiga. Iz Celovca sta prišla pomagat ta dan č. g. dr. Hornböck in p. Jakob, prišla sta pa tudi gospoda iz Hodiš in iz Bilčovsa. Vsi govorniki so nas v svojih lepih govorih navduševali in spodbujali za našega božjega Prijatelja, ki biva v zakramentu sv. Rešnjega telesa. Glavna služba božja je bila pri oltarju sv. Bostjana, daroval jo je hodiški župnik č. g. Kaselj. Prav posebno nam je ostala v spominu njegova pridiga, ki je bila zelo primerna ravno za današnji čas. Slišali smo, kaj je človeštvo brez Boga in kaj je država brez Boga. Vsem sejalcem božje besede se prav priročno zahvaljujemo. Daj Bog, da bi obrodilo seme božje besede v srcih naših faranov stoteren sad.

Nedavno smo pokopali ob zelo veliki udeležbi znancev in prijateljev našo pridno šiviljo Marijo Miler. Nad 6-mesečno bolezen ji je pretrgala nit življenja. Od mladih let pa do svoje smrti je živela skupaj s prijateljico Marijo Bernot, hčerko dolgolet-

nega tukajšnjega organista. Tudi rajna Mici Novinjakova, kakor smo jo vsi imenovali, je bila cerkvena pevka, ki je nad 20 let prepevala v božjo slavo. Zato je tudi njej zapel cerkveni pevski zbor pred hišo in ob grobu prelepe žalostinke. Naj počiva v miru v domači zemlji. Žalujoci njeni prijateljici Mariji Bernot in vsem ostalim naše sožalje.

GORENČE

Na svečnico je umrla v Šmiklavžu Marija Klepernik, pd. Hartinova Micka. Pokopali smo jo dne 5. februarja t. l. ob veliki udeležbi znancev in sorodnikov. Pogrebni spreved je vodil č. g. Niko Marktl, župnik v Rožku. Nagrobne govore sta imela č. g. župnik rožeški in domači dušni pastir.

Pokojna je bila dobra katoličanka in je s svojima bratoma Foltejem in Tinijem skozi 40 let pridno pomagala pri mežnariji v farni cerkvi.

Zaradi pomanjkanja prostora v današnji številki priobčimo daljše poročilo mogoče v prihodnji številki.

Zahvala

Ob smrti našega nepozabnega in nad vse dobrega očeta

Jaka Reichmana

Jesenika v Lipi

se najiskreneje zahvaljujemo g. dež. glavarju Wedenigu, šefu urada za zvezo FLRJ legacijskemu svetniku dr. Vošnjaku, mil. msgr. Podgorcu, častiti duhovščini, vsem govornikom, vsem darovalcem vencev ter mnogostevilnim pogrebcom, ki so spremili našega očeta k zadnjemu počitku.

Žalujoci Jesenikovi

Ostanki Belega tedna najceneje

Robci, vezeni	1.95
Žepni robci Perkail 33 cm z ažur	1.90
Zephir robci, barvasti zdržljivi	2.80
Moški žepni robci z modernimi karo-vzorci	3.75
Kuhinjske brisače, poceni	4.90
Brisalke, navadne ali kariraste	5.90
Brisače, meier	6.90
Močne brisače, modre ali surove	7.90
Huck-brisače, pisane	8.90
Joukard-brisače, čisti bombaž	9.00
Frotirke	12.90

Modne frotirke, karo	16.90
Chinill-brisače barvno trajne 50x100	25.90
Mollino bombaž 86 cm širok	4.90
Domača tkanina 78 cm široka	7.90
Posteljno blago, pisano, 80 cm	7.90
Mollino za rjuhe, 142 cm	9.80
Zephir posteljno blago, 80 cm	11.50
Flanela za srajce, mele ali črtkasta	8.90
Pralna flanela v vseh barvah	9.50
Rožasta pralna flanela	9.80
Flanela za pijame, moderni vzorci	12.50
Škotsko moderno blago	12.50

Atlas damast, 80 cm	13.90
Tkanina za kapne la 118 cm	13.90
Alpska posteljina trajne barve, rožasta 120 cm	15.90
Platno za rjuhe, trpežno 140 cm	19.80
Otroške srajčke, najceneje	3.90
Moške trpežne kratke nogavice, bombaž	5.50
Modrčki, posebna cena	5.90
Otroške zimske hlačke, zelo tople	8.90
Dekliske Mako-triko majce	9.80
Modne naglavne ali ovratne rute vseh barv, zdaj samo	10.90

Damske športne nogavice, rebrasto pletene tudi v modernem zelenem	12.90
Zenski predpasniki, najcenejši	17.90
Hlačke pletene, plave in rosa	18.90
Damske Mako-garniture perila, srajca in hlačke v izboljšani kvaliteti v vseh pralnih barvah do št. 4	19.80
Damske svilene podložene hlačke	22.90
Damske spodnje hlačke s čipkami	29.80
Moške triko spodnje hlače, dolge z gumijastim pasom vseh velikosti	29.80
Moške srajce, reklamna cena	39.80

SAMONIG Beljak - Villach, Samonig-Erk

Slovenske oddaje v cadiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.
22. februarja: 7.15 Verski govor — Glasbeni spored. — 23. februarja: 14.30 Tedenski pregled. Mojstri besede (Henrich Mann). — 24. februarja: Zdravnik. Iz tistih dni, ki bilo so in več jih ni (Ko je železnica stekla po Rožu). — 18.30 Kulturno zrcalo meseca. — 25. februarja: 14.30 Kmetijska oddaja. —

25. februarja: 14.30 Pesmi (Poje mešani zbor iz St. Ilja pod vodstvom Pavla Kernjaka). — 27. februarja: 14.30 Zanimivosti. — 28. februarja: Za naše male. — Sport. — 18.30 Vokalni koncert (pod vodstvom F. Babiča). — 1. marca: 7.15 Verski govor. — Sonce čez hriboček gre, pesmi v nebo done...

TRST II. (306.1 m ali 980 kc sek)

Dnevne oddaje: 7.15—8.30, 11.30—14.45, 17.30—24.00. — Ob nedeljah: 8.00—24.00. — Poročila dnev-

no: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15. — Ob nedeljah 8.15, 12.45, 19.45, 23.15.

PARIZ (val 30.17 in 41.89 metrov)

Oddaje vsak dan od 19. ure do 19.20

URADNE OBJAVE

Koroška zbornica za obrtno gospodarstvo
Zavod za pospeševanje gospodarstva
Knjigovodski tečaj za delno izvežbane

V zavodu za pospeševanje gospodarstva trgovske zbornice, Bahnhofstrasse 40, 3. nadstropje, učilnica I. se začne

v petek, dne 20. februarja 1958, ob 18.45 knjigovodski tečaj za delno izvežbane. Prispevek za tečaj 50 šilingov.

Učna snov: kopirno knjigovodstvo, večji trgovski posel pri imenskem kopirnem knjigovodstvu, vaje v enostavni bilanci in v zaključku.

Prijaviti se je takoj pri zavodu za pospeševanje gospodarstva trgovske akademije, Bahnhofstrasse 40, tel. 37-71.

MUBEL lepe oblike in poteni v veliki izbiri
BELJAK
Kilobrevillach Italijonstr. 1

TO VEDO DRUGI

Znameniti skladatelj Verdi je bil nekoč v družbi svojih prijateljev. Med temi je bil tudi eden, ki si je domišljeval, kako je pаметen. Navadno je v svojem govoru nava-jal odlomke iz knjig raznih pisateljev. Ne-koč se je hotel pohvaliti in je povedal zna-ni Sokratov izrek: „Jaz ne vem, da nič ne vem.“

Na to mu je odgovoril Verdi: „Da, dragi prijatelj, ti tega ne veš, toda to vedo drugi.“

Za penelničino seoda

in slanikovo pojedino največja izbira: matjes-slanikov, navadnih, lososovih in preka-jenih. — Marinade: (norveški rusi, slaniki, rolmopsi, slanikove solate, majoneza, ange-lotti). — Ribje konzerve: sardine, sardelni obročki, sardelni filet, tuna, slaniki v para-dižni omaki. — Sveže morske ribe: polenov-ka, filet in br. gl. — Sladkovodne ribe: (živi krapji), ščuke, smuči, jezerske postrvi, jesetri. Preprodajalci (za gostilničarje posebne cene) se naprošajo, naj naročila pravočasno oddajo pri

ALOIS GMEINER

ribe na debelo, Celovec — Domgasse 22. Telefon 13-84. Na drobno: Celovec-Klagenfurt, Pernhartg. 4.

Koalicia in opozicija, Franci in Pepe, vsi oileto SCHLEPPE

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT
Prechtl
Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30
Od 20. do 26. II.: „Zapfenstreich“
Stadttheater
Predstave ob 16. in 18. uri, ob po-nedeljkih tudi ob 20. uri.
Od 20. do 26. II.: „Zwei Menschen“

BELJAK-VILLACH
Bahnhoflichtspiele
Od 20. do 23. II.: „Mabok, der Schrecken der Dschungel“
Od 24. do 26. II.: „Der Bandit“
Ikon-Filmsko gledališče v Pliberku
Od 21. do 22. II.: „Alm auf der Grenze“ (tudi za mladino)

Od 25. do 26. II.: „Tokio Joe“ (ni za mladino)
MALI OGLASI
Kdor išče delavca, kdor išče služ-bo, ako kaj kupuješ, ako prodajaš — k vsemu ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.
Oglašuj v našem listu

NAJVEČJI DOGODEK je teden senzacionalne razprodaje. Takoj kupite po do zadnjega znižanih cenah

v trgovski hiši Umschaden Klagenfurt am Fleischmarkt

- o Vsa vrste tekstilnega blaga
- o Perilo
- o Damske plašče
- o Krznene plašče
- o Moške plašče
- o Otroška oblačila